JURIDISK RÅDGIVER
Lov om juridisk rådgivning nr 419 af 9 maj 2006 • CVR: 39 83 99 62
CHRISTIAN HARLANG
(ILC) COPENHAGEN • DENMARK
INTERNATIONAL LEGAL CONSULTANT

PRESSEMEDDELELSE

Højesteret afholder mandag d. 2. til torsdag d. 5. og mandag d. 9. og tirsdag d. 10. maj 2022 offentlig mundtlig hovedforhandling med henblik på afgørelse i de 23 Irak-tortursager vedrørende Operation Green Desert.

Efter snart 11 års behandling i først Østre Landsret (2011-2018) og næsten 4 års behandling i Højesteret (2018-2022), skal Danmarks øverste retsinstans træffe afgørelse i sagen, der nu for Højesteret består af ca. 10.000 siders dokumenter. Der henvises til vedhæftede tidsplan for retsmøderne.

Endvidere henvises til vedhæftede sammenfattende processkrift fra advokat Janus Fürst, der i Højesteret varetager interesserne for de 23 som beskikket advokat jvf. skrivelse af d. 29. april 2022, hvoraf det fremgår, at undertegnede generelt repræsenterer de 23 i Europa, hvor sagen – afhængigt af om Højesterets afgørelse opfylder Danmarks forpligtelser – efter den Europæiske Menneskerettighedsdomstol af undertegnede efter mandat fra de 23 senere kan videreføres til den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg. (Det sammenfattende processkrift fremsendes til medier i Danmark klausuleret med, at deres anførte navne af sikkerhedsmæssige grunde på grund af forholdene i Irak, ikke gengives i noget medie.)

De 23 er særdeles utilfredse med det langstrakte forløb ved de danske domstole og med, at både Østre Landsret og Højesteret hidtil under sagerne i meget vidt omfang har vist sig eftergivende overfor Forsvarsministeriets/Kammeradvokatens processtrategi, der lige siden 2011 har bestået i (helst) at undgå sagen eller i hvert fald at modvirke dens fremdrift og dens korrekte opklaring med hensyn til begivenhederne i Basra-området fra den danskledede tilfangetagelse af de 23 uskyldige civile.

For landsretten blev Forsvarsministeriet dømt i 18 af de 23 sager og frifundet i de øvrige. Erstatningsbeløbene blev udmålt lavt og Forsvarsministeriet undgik ansvar for tortur. Dokumenter og vidneafhøringer, der er kommet frem for Højesteret, viser, at Forsvarsministeriet har betjent sig af decideret usandheder og, at Forsvarsministeriet ved

beskæring af videobånd og sort tusch på dokumenter har forsøgt at skjule sandheden for Østre Landsret. De 23 går ud fra, at Højesteret vil afsige dom i sagen, hvorved der fastslås torturansvar for staten i Danmark.

Da Forsvarsministeriet tabte ved dom af 15. juni 2018, erklærede daværende forsvarsminister Claus Hjort Frederiksen i en pressemeddelelse samme dag følgende:

> *"Den retstilstand, som dommen udtrykker, er problematisk, for den vil sætte Danmark i en meget vanskelig situation, når vi udsender soldater.*
>
> *Når vi udsender danske soldater, så sker det til stater, der er hærget af krige og konflikter. F.eks. Irak, Afghanistan og Mali. Og i disse lande er der nærmest pr. definition ikke styr på menneskerettighedssituationen.*
>
> *Dommen opstiller på visse områder standarder, som det ikke vil være praktisk muligt at leve op til.*
>
> *Og det kan i visse situationer betyde, at vi ikke kan bidrage til at forbedre sikkerhedssituationen – og dermed menneskerettighedssituationen – i konfliktramte lande. Det tror jeg ikke er til gavn for nogen."*

Under domstolssagerne er det efter de 23s opfattelse dokumenterbart, at Operation Green Desert ikke var den succes, som daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen og forsvarsminister Søren Gade om morgenen d. 25. november 2004 lod fremgå af en pressemeddelelse til den danske offentlighed, men derimod en fiasko, fordi den danske bataljon ved en fejl var kommet til at involvere sig i et sekterisk opgør i favør af den shiamilits som bataljonen samarbejde med og til alvorlig fysisk og mental personskade for de 23 uskyldige civile (som vidne erklærede fhv. Irak-ambassadør for Danmark Christian Oldenburg, at dette må være tilfældet).

Det fremgår af sagen, at da disse om formiddagen d. 25. november 2004 blev afhørt, var det klart, at bataljonen havde indfanget uskyldige, men i stedet for at løslade disse, blev de af den danske bataljon overgivet – dvs. gemt væk – til mishandling i et berygtet torturfængsel.

Domstolene i Danmark har tilladt Forsvarsministeriet at opretholde i vidt omfang <u>hemmelighedskræmmeri om dokumenter</u>, og Forsvarsministeriet er i et ikke ubetydeligt antal tilfælde alligevel blevet afsløret i at lyve om f.eks. påstået ikke-eksistens af videooptagelser, om indholdet af dokumenter, som ministeriet havde forsynet med sort tusch og om beskæring af et videobånd (uoplyst af Forsvarsministeriet/Kammeradvokaten) da det af Forsvarsministeriet i 2018 overfor landsretten blev brugt som forfalsket bevis. Eksemplerne på den slags er desværre mange, og <u>Østre Landsrets, og desværre også i vidt omfang Højesterets, tilbøjelighed til at</u>

acceptere Forsvarsministeriets/Kammeradvokatens modvirke af sagens opklaring ved eftergivenhed, er særdeles vidtgående i forhold til de krav der bør kunne stilles ved domstolsprøvelse jvf. grundlovens §§3 og 63. De ca. 10.000 siders dokumenter og vidneudtalelser indeholder mange eksempler herpå.

Men sagen har desværre for Østre Landsret og også for Højesteret været udsat for beskæringer af de 23 skadelidtes mulighed for at komme til orde, idet de i vidt omfang er blevet nægtet at kunne overvære og følge sagen, herunder at høre på Forsvarsministeriets ca. 60 vidner og i det hele taget at kunne nyde deres rettigheder som sagsøgere i den civile retspleje.

Seneste eksempel herpå er, at Højesteret på trods af fri proces og på trods af Danmarks forpligtelser til at yde "redress" i tortursager, har nægtet dem fra at kunne overvære deres sager i Højesteret. Der henvises til vedhæftede skrivelse af 14. april 2022 fra advokat Janus Fürst og til Højesterets retsbog af 27. april 2022.

De 23 mener sig diskrimineret af Østre Landsret og Højesteret. Der vedhæftes deres

"Protest mod forhindring af retfærdig rettergang og diskrimination ved Danmarks domstoles behandling af 23 individuelle erstatningssager mod Danmarks Forsvarsministerium" af 28. april 2022. (Dokumentet vedhæftes translatøroversat til dansk vedhæftet den oprindelige tekst på arabisk.)

Uanset dette har Højesteret netop bestemt, at der ikke gives dem mulighed for at kunne komme til stede.

Sagen er den største anlagte civile retssag siden 1849, dvs. siden Danmark fik indført en demokratisk forfatning med en domsmagt, der skal kunne underkende bl.a. den udøvende magt, herunder Forsvarsministeriet og tage stilling til proceskrav som f.eks. betaling af erstatning som følge af ansvar for hårdhændet tilfangetagelse (25. november 2004) og ansvar for overgivelse af de tilfangetagne (22 af de 23, idet nr. 6 som bekendt ikke blev overgivet) til forventelig tortur.

Som det fremgår af landsrettens dom af 15. juni 2018 og af det sammenfattende processkrifts indledende sider for Højesteret, stiller de 23 krav om sagernes hjemvisning til fornyet behandling til Østre Landsret som førsteinstans, idet en lang række omstændigheder, som skulle have været i orden ved domstolsbehandlingen for førsteinstans, har vist sig at være defekte. Dette gælder, at sagens oplysning blev modvirket ved mørklægning og en række usandheder for Forsvarsministeriets side, som landsretten i vid omfang tog for gode varer med deraf følgende negativt udfald for sagsøgerne, at nogle af dem blev nægtet indrejse til landet af Udlændingestyrelsen, idet Østre Landsret i december og januar 2017/18 på begæring af Kammeradvokaten omgjorde

tidligere beslutninger om deres mulighed for at udnytte deres ret som civile procesparter til at kunne komme til stede og overvære hele sagen (en civil sag som de "ejer") og senere med yderligere beskæring ej heller fik mulighed for at komme til stede når de skulle udtale sig direkte overfor den dømmende ret, men for fleres vedkommende blev henvist til at skulle afgive deres udtalelse under kummerlige forhold ved den danske ambassade i Beirut som tilrejsende sunnimuslimer til et shiadomineret land og med fremmøde på den danske stats territorium (ambassaden). Jeg henviser til vedhæftede erklæring fra deres tillidsperson under afhøringerne M. Baltagi og til Højesterets retsbog af d. 4. december 2019.

Der gælder i dansk ret et toinstansprincip, som betyder, at en sag der har været behandlet i førsteinstans for at kunne underkastes ankebehandling i sin substans skal svare nogenlunde til den substans den havde under førsteinstans og som derved prøves ved andeninstans. Der er dog en vis adgang for såkaldt nova i anken, dvs. mulighed for at fremkomme med yderligere bevis (dokumenter og vidneafhøringer), men hvis volumen heraf i markant grad er ude af proportion med sagens substans for førsteinstans, dvs. som tommelfingerregel 15-30% større, har sagen ikke tilstrækkelig identitet for at kunne være genstand for anke, men må begynde forfra.

Kravet om, at sagen hjemvises til fornyet behandling for Østre Landsret som førsteinstans er baseret på en lang række omstændigheder som hver for sig og så meget desto mere tilsammen betyder, at sagen må gå om.

At sagen må gå om er stærkt beklageligt, fordi det fører til yderligere udskydelse, men klienterne ønsker selvfølgelig, at den grove ulighed der har været på adgang til oplysninger og ressourcer ikke skal føre til, at de igen ved sagens endelige afgørelse ved de danske domstole skal stå voldsomt ulige ift. modparten, Forsvarsministeriet, der som det fremgår af det sammenfattende processkrift i horribel grad har modvirket sagens opklaring, dens oplysning og dens fremme ved en serie af udsigtsløse indsigelser som blev underkendt af Højesteret i 2013, ved kendelse af Østre Landsret i 2016. En del af den danske stats undertrykkelse af sagen har også bestået af, at Civilstyrelsen helt frem til juli 2015 gav i alt 8 afslag på ansøgning om fri proces, der for de første syvs vedkommende blev stadfæstet af Procesbevillingsnævnet, der dog endte med i september 2015 at give fri proces, dog kun til en del af sagen.

Der er mange omstændigheder under sagens gang som danske medier jo også har skrevet om for en dels vedkommende og flere detaljer som kan læses bl.a. på sagens webside www.iraktortursager.dk, der bl.a. indeholder de pressemeddelelser som jeg har udsendt vedrørende sagsforløbet siden 2012. Jeg henviser også til mine blogs i dagbladet

Arbejderen, som for hovedparten af vedkommende kan læses på avisens hjemmeside og som vedrører tidsrummet fra 2013.

- - - - -

Sagernes mundtlige præsentation i Højesteret:

I forhold til, hvorledes sager særligt i Højesteret traditionelt præsenteres på, er der følgende for offentligheden interessante oplysninger:

Begge advokaterne vil betjene sig af flere hundrede slides, der vil være at se under præsentationen på en storskærm, hvilket skulle gøre det klart lettere at følge med for alle tilstedeværende i lokalet.

Under alle omstændigheder bliver det stærkt komprimeret, idet der kun er afsat de nævnte seks dage, hvor hver dag netto består af fire timer og 20 minutter, dvs. at det samlede tidsrum der er tilgængeligt bliver ca. 26 timer med ca. halvdelen til hver i tiden inkl. replik og duplik tirsdag d. 10. maj fra kl. 9 til kl. 14.

Som det fremgår af det sammenfattende processkrift, har advokat Janus Fürst protesteret imod denne behandling af sagen, som sikkert passer Forsvarsministeriet/Kammeradvokaten godt, men som reelt indebærer en undertrykkelse af sagens præsentation og forhindring af offentlighedens mulighed for at kunne forstå og følge med i sagerne og deres beviser. Dette er i strid med grundlovens princip om offentlighed og mundtlighed i retsplejen jvf. grundlovens §65, stk. 1, der er sålydende:

> "§ 65 Stk. 1. I retsplejen gennemføres offentlighed og mundtlighed i videst muligt omfang."

Det er i øvrigt også i strid med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og FN's Antitorturkonvention art. 12-14, hvorefter den danske stat har pligt til at sikre en ordentlig præsentation af sagen og de skadelidtes mulighed for at følge og deltage i dens gennemførelse og derved at opnå såkaldt "redress" ved oplevelse af retfærdighed.

Generelt har det siden sagens anlæg i 2011 været erfaringen, at Forsvarsministeriet/Kammeradvokatens processtrategi har gået ud på at forhindre sagernes gennemførelse, og, når dette ikke har været muligt, da at modvirke og begrænse deres behandling og undersøgelse ved domstolene. Fra 2012 til 2017 fremsatte Forsvarsministeriet/Kammeradvokaten en lang række formalitetsindsigelser m.v., som alle blev tabt af Forsvarsministeriet, men som indgik i ministeriets strategi for at undgå sagen og i hvert fald trække tiden ud: Af Højesterets kendelse af 17. september 2013 (Ugeskrift for Retsvæsen 2013.3358H) fremgår, at Kammeradvokaten uden kontradiktion i juni 2012 havde fået Østre Landsret til at bestemme, at disse fattige irakiske sagsøgere, som

betingelse for at kunne føre deres sager, skulle stille hver kr. 40.000 i sikkerhed for Kammeradvokatens salær, hvilket Højesteret underkendte som ulovligt. I tidsrummet fra 2012-2015 blev der af Civilstyrelsen givet i alt 8 afslag på fri proces og 7 af Procesbevillingsnævnet, der dog i 2015 gav fri proces til dele af sagsøgernes sagsførelse. Fra 2012-2016 hævdede Kammeradvokaten, at sagsøgerne ikke fandtes, og at undertegnede som advokat ikke havde mandat. Begge disse indsigelser kom Kammeradvokaten til at tabe. I november 2015 hævdede Kammeradvokaten, at sagerne var forældet og overtalte Østre Landsret til at sætte forløbet i bero indtil en delafgørelse af dette, der fremkom d. 22. august 2016 (Ugeskrift for Retsvæsen 2016.3929Ø, ikke kæret til Højesteret). I 2017 rettede Kammeradvokaten indsigelse mod fagkyndigheden af de 22 retsmedicinske rapporter til Retslægerådet, der i oktober 2017 underkendte Kammeradvokatens klage.

Krænkelserne af de 23 har i samvirke med dette også bestået i, at staten udover sit eget embedsværk i fire ministerier har anvendt ifølge aktindsigt hidtil over 30 mio. kr. plus moms i salær til Kammeradvokaten, medens de ressourcer der er stillet til rådighed efter opnået fri proces for de 23's vedkommende, udgør en ganske lille brøkdel heraf.

Til orientering vedhæfter jeg kopi af retsbog af 27. april 2022 vedrørende et nyt bilag i sagen, idet jeg samtidig henviser til de dokumenter der er nævnt på side 2 i tredjesidste afsnit, som også vedhæftes.

- - - - - -

Vedrørende forløbet vedhæfter jeg tidsplanen, hvoraf det fremgår, at appellantens advokat, Kammeradvokaten v/Peter Biering, får ordet først på mandag og fortsætter til og med tirsdag, hvorefter advokat Janus Fürst tager over og fortsætter fra og med onsdag d. 4, torsdag d. 5. og til og med mandag d. 9. Den sidste retsdag er tirsdag d. 10., der er afsat til replik og duplik med halvdelen af tiden afsat til hver af advokaterne. Retsmøderne i Højesteret begynder alle kl. 9.00 afbrudt af en kort formiddagspause og frokostpause fra 12.30 og dernæst indtil kl. 14. Om præsentationen og proceduren fra de to advokaters side, kan jeg oplyse, at følgende er aftalt:

Hver af parterne foretager såkaldt supplerende forelæggelse (ift. landsrettens dom) integreret med proceduren. Der sker således ikke den ellers traditionelle opdeling i forelæggelse (afhøringer: Ingen) og proceduren.

Sagernes optagelse til dom og dommens alternative resultater:

Som det fremgår af tidsplanen, er sidste offentlige dag i Højesteret tirsdag d. 10. maj 2022, hvor sagerne "optages til dom", hvilket betyder, at de 7 højesteretsdommere (Højesteret har i denne meget principielle sag bestemt, at det sædvanlige panel på 5 dommere udvides til 7) påbegynder voteringerne. I sager af det typiske omfang (dvs. væsentligt mindre end Operation Green Desert-sagen) afsiges dom præcis 7 dage herefter. I større sager kan det forventes, at Højesteret først afsiger dom 2 uger, måske 3 uger efter optagning til dom. I så fald bliver det enten d. 24. eller 31. maj 2022, men Højesteret kan også ændre herpå i disse sager.

På den sidste retsdag tirsdag d. 10. maj 2022 er der af bekymrede danske borgere anmeldt en demonstration ved Højesterets trappe kl. 14.

Når der afsiges dom, tages der stilling til følgende hovedkrav fra de 23 torturoverlevere:

For det første: Om sagerne skal gå om ved de danske domstole, således at der kan gennemføres en betryggende og forsvarlig undersøgelse og afgørelse af sagerne i førsteinstans ved Østre Landsret, hvor der fra de 23's side er mulighed for at kunne deltage i processen, overhøre Forsvarsministeriets vidners forklaringer, selv begære egne vidner afhørt og ved pålæg fra retten fra Forsvarsministeriets arkiver fremskaffe de relevante dokumenter og fjernelse af den store mængde sort tusch, der fortsat præger det, der overhovedet er fremlagt.

Hvis Højesteret ikke træffer en sådan bestemmelse om, at sagerne er en "ommer", dvs. ikke giver medhold i proceskravet om hjemvisning til Østre Landsret, betyder dette, at Højesteret tillader, at Højesteret som den øverste retsinstans i Danmark afslutter sagen på det nuværende ufuldstændige grundlag og på trods af de diskriminerende omstændigheder som de 23 har været udsat for ved de danske domstole siden 2011.

Som det fremgår af de 23's erklæring af d. 28. april 2022, hvori der er henvist til deres erklæringer af d. 11. februar 2019 og 8. september 2020, har undertegnede som juridisk rådgiver for de 23 i Europa mandat til at indbringe sagerne for den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Dette burde ikke ske. Højesteret bør finde frem til, at sagerne skal gå om.

Hvis Højesteret ikke bestemmer dette, skal den samtidig bestemme følgende:

For det andet: Om landsrettens afgørelse af 15. juni 2018 skal ændres. Forsvarsministeriet kræver pure frifindelse. De 23 kræver forhøjelse af erstatningerne, der skal gives til samtlige 23 på et niveau der svarer til det ansvar, som Danmark har for at have taget disse uskyldige mennesker til fange, ikke løsladt dem, men i stedet overgivet dem til torturfængslet. Det er deres krav, at der udover udmålingen af erstatningskrav også gives dem kompensation for de mishandlinger som civile procesparter, som de har været udsat

for ved de danske domstole fra 2011 og til 2022. Det har taget for lang tid, og undervejs har de været udsat for krænkelser i form af bl.a. diskrimination af deres adgang til at deltage i sagen og dermed deres mulighed for at komme til orde med egne vægtige erklæringer afgivet under strafansvar som parter og vidner i hinandens respektive sager.

Hvis Højesteret ikke bestemmer, at sagerne skal gå om, og ikke når frem til rimelige afgørelser med hensyn til deres krav om erstatning for det der hændte dem under Operation Green Desert og torturopholdene i uger og måneder herefter og heller ikke for de mishandlinger, som retssystemet i Danmark har udsat dem for, vil jeg, således som de har instrueret mig om, - beklageligvis – skulle indbringe sagerne for den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg for at opnå retfærdighed for de 23 og fuld opklaring af, hvorfor og hvorledes dansk militær begik de alvorlige fejl under Operation Green Desert i Irak.

Bilagsfortegnelse:

Tidsplan af 4. april 2022

De 23's sammenfattende processkrift af 4. april 2022

Advokat Janus Fürsts meddelelse af 29. april 2022

Advokat Janus Fürsts meddelelse til Højesteret af 14. april 2022

Protest mod forhindring af retfærdig rettergang og diskrimination ved Danmarks domstoles behandling af 23 individuelle erstatningssager mod Danmarks Forsvarsministerium" af 28. april 2022

M. Baltagis erklæring af 9. april 2019

Højesterets retsbog af d. 4. december 2019.

Retsbog af 27. april 2022 om fremlæggelse af nyt bilag

Advokat Janus Fürsts skrivelse af 19. april 2022

Kammeradvokatens skrivelse af 11. april 2022

Advokat Janus Fürst skrivelse af 9. april 2022

København d. 29. april 2022

Christian Harlang
Juridisk Rådgiver

Tidsplan

I de sambehandlede sager nr. 134/2018 og 141/2018 i Højesteret.

.....

Mandag den 2. maj 2022 (dag 1)

09.00-10.30	Forsvarsministeriets første integrerede indlæg	90 minutter
10.30-10.40	*Pause*	10 minutter
10.40-12.00	Forsvarsministeriets første integrerede indlæg (fortsat)	80 minutter
12.00-12.30	*Frokostpause*	30 minutter
12.30-14.00	Forsvarsministeriets første integrerede indlæg (fortsat)	90 minutter

Tirsdag den 3. maj 2022 (dag 2)

09.00-10.30	Forsvarsministeriets første integrerede indlæg (fortsat)	90 minutter
10.30-10.40	*Pause*	10 minutter
10.40-12.00	Forsvarsministeriets første integrerede indlæg (fortsat)	80 minutter
12.00-12.30	*Frokostpause*	30 minutter
12.30-14.00	Forsvarsministeriets første integrerede indlæg (fortsat)	90 minutter

Onsdag den 4. maj 2022 (dag 3)

09.00-10.30	Forsvarsministeriets første integrerede indlæg (fortsat)	90 minutter
10.30-10.40	*Pause*	10 minutter
10.40-12.00	De indstævntes første integrerede indlæg	80 minutter
12.00-12.30	*Frokostpause*	30 minutter
12.30-14.00	De indstævntes første integrerede indlæg	90 minutter

Torsdag den 5. maj 2022 (dag 4)

09.00-10.30	De indstævntes første integrerede indlæg (fortsat)	90 minutter
10.30-10.40	*Pause*	10 minutter
10.40-12.00	De indstævntes første integrerede indlæg (fortsat)	80 minutter
12.00-12.30	*Frokostpause*	30 minutter
12.30-14.00	De indstævntes første integrerede indlæg (fortsat)	90 minutter

Mandag den 9. maj 2022 (dag 5)

09.00-10.30	De indstævntes første integrerede indlæg (fortsat)	90 minutter
10.30-10.40	*Pause*	10 minutter
10.40-12.00	De indstævntes første integrerede indlæg (fortsat)	80 minutter
12.00-12.30	*Frokostpause*	30 minutter
12.30-14.00	De indstævntes første integrerede indlæg (fortsat)	90 minutter

Mandag den 10. maj 2022 (dag 6)

09.00-10.30	Replik	90 minutter
10.30-10.40	*Pause*	10 minutter
10.40-11.20	Replik (fortsat)	40 minutter
11.20-12.00	Duplik	40 minutter
12.00-12.30	*Frokostpause*	30 minutter
12.30-14.00	Duplik (fortsat)	90 minutter

FÜRST ADVOKATFIRMA
Håndværkets Hus
Islands Brygge 26
2300 København S.
www.fürst.dk

Janus Fürst
Advokat (L)
CVR.nr. 26 91 10 44

Anders Fürst
Advokatfuldmægtig

Signe Kaas Neergaard
Advokatfuldmægtig

Til rette vedkommende

København, d. 29. april 2022
j.nr. 8999-2837

Vedr.: Højesteretssag nr. 134/2018 og 141/2018.
("Operation Green Desert"-sagen)

Undertegnede advokat Janus Fürst har siden ultimo 2018 været beskikket som advokat for de 23 irakere i den såkaldte "Operation Green Desert"-sag.

I sagen betegnes Forsvarsministeriet efter Højesterets beslutning som "appellanten", og mine klienter betegnes som "de indstævnte".

Under antagelse om en forestående mediedækning i forbindelse med den kommende offentlige, mundtlige hovedforhandling i Højesteret, der vil finde sted over seks dage fra d. 2. til d. 5. og d. 9. til d. 10. maj 2022, bekræfter jeg herved følgende:

I overensstemmelse med min generelle indstilling, som i øvrigt fremgår på min hjemmeside, udtaler jeg mig kun offentligt om sagen i Højesteret foran Højesterets dommere.

Jeg er (fortsat) ikke villig til at udtale mig offentligt om sagen derudover.

Jeg kan dog bekræfte, at mine klienter - i respekt af disse grænser fra min side - i forbindelse med min indtrædelse i retssagen anmodede deres juridiske rådgiver Christian Harlang om (udover hans øvrige repræsentation af mine klienter) at fortsætte med tillige at varetage mine klienters interesser i relation til pressen/offentligheden i forhold til retssagen.

Juridisk rådgiver Christian Harlang blev således meddelt mandat til i offentligheden at udtale sig om retssagen i enhver henseende, og evt. spørgsmål om mine klienters opfattelse af retssagens forløb, udfald etc. kan følgelig rettes til ham.

Med venlig hilsen

Janus Fürst
advokat (H)
tlf. dir. 32 63 04 82
mail: janus@fuerst.dk

FÜRST ADVOKATFIRMA
Håndværkets Hus
Islands Brygge 26
2300 København S.
www.fürst.dk

Janus Fürst
Advokat (H)
CVR.nr. 26 91 10 44

Anders Fürst
Advokatfuldmægtig

Signe Kaas Neergaard
Advokatfuldmægtig

Højesteret
Prins Jørgens Gård 13
1218 København K

København, d. 14. april 2022
j.nr. 8999-2837

Vedr.: Højesteretssag nr. 134/2018 og 141/2018 - klienter med fri proces

På vegne af mine klienter skal jeg venligst anmode Højesteret om at oplyse, hvorvidt mine klienter kan få dækket deres rejse- og opholdsudgifter i forbindelse med deres tilstedeværelse under hovedforhandlingen, d.v.s. med henblik på indrejse ca. d. 1. maj 2022 og afrejse principalt efter domsafsigelsen, subsidiært efter at sagen er blevet optaget til dom.

For god ordens skyld bedes bekræftet at mine klienters opholdsudgifter vil dække for mine klienters behov for mad og drikke, mens de befinder sig i Danmark. I bekræftende fald bedes oplyst, hvor stort det daglige budget til mine respektive klienters behov for mad og drikkevarer kan være.

Af hensyn til mine klienters opnåelse af indrejsetilladelse udbedes svar snarest muligt.

For så vidt angår indstævnte (6) bedes det oplyst om han kan få dækket omkostningerne forbundet med at han

ønsker at overvære hovedforhandlingen fra og med d. 2. maj - 10. maj, og at han ønsker at overvære domsafsigelsen.

Nærværende skrivelse vedrører ikke sagens kontradiktoriske del, hvorfor den alene er tilsendt Højesteret.

Med venlig hilsen

Janus Fürst
advokat (H)
tlf. dir. 32 63 04 82
mail: janus@fuerst.dk

ALLAN EL-ZAYAT
Statsaut. translatør og
-tolk i arabisk, MTF.

علاء الدين الزيات
مترجم الدولة القانوني والرسمي
في اللغة العربية

Bekræftet oversættelse fra arabisk til dansk.
(Translatøren bemærker herved at nedenstående arabiske personnavne er fonetisk gengivet).

Til offentligheden i Danmark

PROTEST MOD FORHINDRING AF RETFÆRDIG RETTERGANG OG DISKRIMINATION VED DANMARKS DOMSTOLES BEHANDLING AF 23 INDIVIDUELLE ERSTATNINGSSAGER MOD DANMARKS FORSVARSMINISTERIUM

Internationalt påstår Danmark at kæmpe for demokrati og menneskerettigheder med understregning af vigtigheden *af "rule of law"*.

Da vi anlagde vores 23 individuelle sager mod Danmarks Forsvarsministerium i 2011 og 2012, forestillede vi os, at Danmarks domstole ville vise sig at være uafhængige af staten og behandle os i overensstemmelse med den Europæiske Menneskerettighedskonvention og FN's Antitorturkonvention.

Sandheden er, at Forsvarsministeriet har brugt enorme ressourcer på først at forhindre gennemførelse af sagerne og dernæst på at modvirke gennemførelse af dem. Vi har oplevet uhyggelige manipulationer og metoder undervejs. Desværre har først Østre Landsret og dernæst Højesteret i de fleste tilfælde accepteret manøvrerne fra Forsvarsministeriets advokat. Dette har betydet, at ingen af os har fået mulighed for at være til stede ved sagens mundtlige behandling, hverken for Østre Landsret og nu ej heller for Højesteret.

Det er en stor skuffelse for os, at også Højesteret har diskrimineret os fra at komme til orde og at det stadig er blevet accepteret, at store dele af dokumenterne forbliver mørklagte. Vi forstår ikke, hvorfor domstolene i Danmark tillader, at Forsvarsministeriet ligefrem lyver og mange gange igennem de snart 11 år er blevet afsløret i at tale usandt, men at det alligevel ikke har fået konsekvenser for vores position.

Vi kan henvise til, at vi har skrevet direkte til Østre Landsret og til Højesteret, senest d. 11. februar 2019 og 8. september 2020, men uden

Ibstrupvej 33 A DK-2820 Gentofte Denmark Tlf.: (+45) 39 68 39 35 Fax : (+45) 39 68 39 45

resultat. Diskriminationerne er fortsat, selvom vores mulighed for at udtale os og følge sagen har betydning for vores bevisførelse.

Som et sidste forsøg på at kunne komme til stede, har vores advokat for Højesteret Janus Fürst d. 14. april, endnu en gang, anmodet Højesteret om at bestemme, at dansk lovgivning og internationale konventioner skal overholdes, således at vi kan deltage i vores sags endelige behandling i Danmark.

Vedrørende Højesterets dom i sagen, som forventes at fremkomme i sidste halvdel af maj måned 2022, frygter vi, at Forsvarsministeriets manipulationer og Højesterets manglende uafhængighed af statsmagten i Danmark, vil betyde et helt eller delvist skuffende resultat. Dette var tilfældet med Østre Landsrets dom af 15. juni 2018.

Indtil vores skuffende oplevelse i denne sag, troede vi godt om demokrati og retsvæsnet i Danmark, men bliver vi igen skuffet, er vi desværre nødt til at indklage Danmark for den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og vil i så fald instruere vores juridiske rådgiver i Europa om at klage til denne domstol i Strasbourg. Vi håber dog, at Højesteret vil gøre sit arbejde godt og bestemme, at vi skal behandles med den retfærdighed, som Danmark ellers hele tiden fremhæver om sig selv.

Souffi-Gruppen:

1-	**- (repræsentant af gruppen)**	**(Underskrift)**
2-		**(Underskrift)**
3-		**(Underskrift)**
4-		
5-		**(Underskrift)**
6-		**(Underskrift)**
7-		**(Underskrift)**
8-		**(Underskrift)**
9-		**(Underskrift)**
10-		**(Underskrift)**
11-		
12-		

Undertegnede statsautoriseret translatør i arabisk Allan El-Zayat bekræfter herved, at foranstående oversættelse fra arabisk til dansk er en fuldstændig og nøjagtig gengivelse af vedhæftede kopi af det mig forelagte dokument i det arabiske sprog.

København, torsdag den 28. april 2022

INTERPRES REGIUS JURATUS
ALLAN EL-ZAYAT

Allan El-Zayat
Statsautoriseret translatør og tolk

INTERPRES REGIUS JURATUS
ALLAN EL-ZAYAT

لكل من يهمه الأمر في دولة الدانمـرك

إحتجاج ضد إعتراض المقاضاة العادلة والتمييز الممنهج ضدنا في تعامل القضاء الدانمركي ل23 قضية مستقلة مطالبة بتعويض مالي مرفوعة ضد وزارة الدفاع الدانمركية

تدعي دولة الدانمرك على الصعيد الدولي النضال من أجل الدفاع عن الديمقراطية وحقوق الإنسان وأهمية إحترام سيادة القانون.

عندما رفعنا ال23 قضية مستقلة ضد وزارة الدفاع الدانمركية في عامي 2011م و2012م كنا نتصور أن القضاء الدانمركي سيُظهر أنه مستقلاً عن الدولة في الدانمرك وسيعاملنا طبقاً لمعاهدة حقوق الإنسان الأوروبية ومعاهدة الأمم المتحدة لمناهضة التعذيب.

الحقيقة هي أن وزارة الدفاع الدانمركية قد أنفقت مواردا مالية ضخمة لإعاقة رفع القضايا والنظر فيها إلى أن تنتهي بأحكام عادلة، إلا أننا لم نشهد منذ البداية سوى تلاعبات وتحايلات خطيرة. للآسف لم نرى منذ بداية النظر في الدعاوى المقامة منا أمام محكمة الإستئناف الشرقية ثم أمام المحكمة العليا سوى تأييدهما لمعظم طلبات ومناورات محامي وزارة الدفاع الدانمركية. مما ترتب عليه أن أيا منا لم يتمكن من الحضور للمحكمتين – لا في محكمة الإستئناف الشرقية ولا حاليا في المحكمة العليا – أثناء نظرهما في الدعاوى والمرافعة فيهما.

إنها لخيبة أمل كبيرة لنا أن نري أن المحكمة العليا الدانمركية تقوم بالتمييز العنصري لنا في السماع لنا بالإضافة إلى قبولها باستمرار التعتيم التام على أجزاء كبيرة من مستندات القضايا. نحن لا نستوعب لماذا يسمح القضاء الدانمركي لوزارة الدفاع بالكذب البواح رغم أكتشافه عدة مرات طيلة أل 11 عاما الماضية دأب وزارة الدفاع الدانمركية في ترديد إفتراءات دون أن يترتب على ذلك تبعات لصالح موقفنا.

يمكننا الإشارة هنا إلى رسائلنا الخطية التي وجهناها مباشرة لمحكمة الإستئناف الشرقية وللمحكمة العليا بالدانمرك والتي كان آخرها بتاريخ 11 فبراير/شباط عام 2019م و8 سبتمبر/ أيلول عام 2020م ولكن بدون نتيجة، فالتمييز مازال مستمرا ضدنا، وذلك على الرغم من لحقنا في للتحدث للقضاء ومتابعة سير الفضية أهمية كبرى في إظهار الأدلة للقضاء.
وكمحاولة أخيرة للوصول حاول محامي قضيتنا أمام المحكمة العليا بالدانمرك الأستاذ/ يانوس فيرست بتاريخ 14 أبريل/نيسان 2022م، حيث طلب من المحكمة العليا الحكم

بتطبيق التشريع الدانمركي والمعاهدات الدولية من أجل مشاركتنا في النظر النهائي لقضيتنا أمام القضاء الدانمركي.

فيما يتعلق بحكم المحكمة العليا في القضية المنتظر صدوره في النصف الثاني من شهر مايو/أيار عام 2022م، فنحن متخوفون من تداعيات تلاعبات وزارة الدفاع الدانمركية وكذا عدم إستقلالية المحكمة العليا بالدانمرك عن الدولة الدانمركية، وما قد تعنيه هذه التداعيات من خيبة أمل جزئية أو كلية من النتيجة المنتظرة. فقد كان ذلك هو الحال عند صدور حكم محكمة الإستئناف الشرقية في تاريخ 15 يونية/حزيران عام 2018م.

كنا حتى تجربتنا المريرة التي أكتسبناها من هذه القضية، على ثقة كبيرة بالديمقراطية والقضاء الدانمركي، ولكن في حال تعرضنا لخيبة أمل جديدة، فسنضطر أسفين بإختصام دولة الدانمرك للمحكمة الأوروبية لحقوق الإنسان وسنوجه مستشارنا القانوني في أوروبا في هذه الحالة برفع قضيتنا أمام المحكمة المذكورة في ستراسبورج. ونتمنى أن تؤدي المحكمة العليا في الدانمرك دورها بنجاح والحكم بأن نعامل نحن وقضيتنا بالعدل، الذي تتمتع دولة الدانمرك نفسها دوما به.

<u>المجموعة الصوفية:</u>

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

ALLAN EL-ZAYAT
Statsaut. translatør og
-tolk i arabisk, MTF.

علاء الدين الزيات
مترجم الدولة القانوني والرسمي
في اللغة العربية

Bekræftet oversættelse fra arabisk til dansk.
(Translatøren bemærker herved at nedenstående arabiske personnavne er fonetisk gengivet).

Til offentligheden i Danmark

PROTEST MOD FORHINDRING AF RETFÆRDIG RETTERGANG OG DISKRIMINATION VED DANMARKS DOMSTOLES BEHANDLING AF 23 INDIVIDUELLE ERSTATNINGSSAGER MOD DANMARKS FORSVARSMINISTERIUM

Internationalt påstår Danmark at kæmpe for demokrati og menneskerettigheder med understregning af vigtigheden *af "rule of law"*.

Da vi anlagde vores 23 individuelle sager mod Danmarks Forsvarsministerium i 2011 og 2012, forestillede vi os, at Danmarks domstole ville vise sig at være uafhængige af staten og behandle os i overensstemmelse med den Europæiske Menneskerettighedskonvention og FN's Antitorturkonvention.

Sandheden er, at Forsvarsministeriet har brugt enorme ressourcer på først at forhindre gennemførelse af sagerne og dernæst på at modvirke gennemførelse af dem. Vi har oplevet uhyggelige manipulationer og metoder undervejs. Desværre har først Østre Landsret og dernæst Højesteret i de fleste tilfælde accepteret manøvrerne fra Forsvarsministeriets advokat. Dette har betydet, at ingen af os har fået mulighed for at være til stede ved sagens mundtlige behandling, hverken for Østre Landsret og nu ej heller for Højesteret.

Det er en stor skuffelse for os, at også Højesteret har diskrimineret os fra at komme til orde og at det stadig er blevet accepteret, at store dele af dokumenterne forbliver mørklagte. Vi forstår ikke, hvorfor domstolene i Danmark tillader, at Forsvarsministeriet ligefrem lyver og mange gange igennem de snart 11 år er blevet afsløret i at tale usandt, men at det alligevel ikke har fået konsekvenser for vores position.

Ibstrupvej 33 A DK-2820 Gentofte Denmark Tlf.: (+45) 39 68 39 35 Fax : (+45) 39 68 39 45

Undertegnede statsautoriseret translatør i arabisk Allan El-Zayat bekræfter herved, at foranstående oversættelse fra arabisk til dansk er en fuldstændig og nøjagtig gengivelse af vedhæftede kopi af det mig forelagte dokument i det arabiske sprog.

København, torsdag den 28. april 2022

INTERPRES REGIUS JURATUS
ALLAN EL-ZAYAT

Allan El-Zayat
Statsautoriseret translatør og tolk

INTERPRES REGIUS JURATUS
ALLAN EL-ZAYAT

لكل من يهمه الأمر في دولة الدانمـرك

إحتجاج ضد إعتراض المقاضاة العادلة والتمييز الممنهج ضدنا في تعامل القضاء الدانمركي ل23 قضية مستقلة مطالبة بتعويض مالي مرفوعة ضد وزارة الدفاع الدانمركية

تدعي دولة الدانمرك على الصعيد الدولي النضال من أجل الدفاع عن الديمقراطية وحقوق الإنسان وأهمية إحترام سيادة القانون.

عندما رفعنا ال23 قضية مستقلة ضد وزارة الدفاع الدانمركية في عامي 2011م و2012م كنا نتصور أن القضاء الدانمركي سيُظهر أنه مستقلاً عن الدولة في الدانمرك وسيعاملنا طبقاً لمعاهدة حقوق الإنسان الأوروبية ومعاهدة الأمم المتحدة لمناهضة التعذيب.

الحقيقة هي أن وزارة الدفاع الدانمركية قد أنفقت مواردا مالية ضخمة لإعاقة رفع القضايا والنظر فيها إلى أن تنتهي بأحكام عادلة، إلا أننا لم نشهد منذ البداية سوى تلاعبات وتحايلات خطيرة. للآسف لم نرى منذ بداية النظر في الدعاوى المقامة منا أمام محكمة الإستئناف الشرقية ثم أمام المحكمة العليا سوى تأييدهما لمعظم طلبات ومناورات محامي وزارة الدفاع الدانمركية. مما ترتب عليه أن أيا منا لم يتمكن من الحضور للمحكمتين – لا في محكمة الإستئناف الشرقية ولا حاليا في المحكمة العليا – أثناء نظرهما في الدعاوى والمرافعة فيهما.

إنها لخيبة أمل كبيرة لنا أن نري أن المحكمة العليا الدانمركية تقوم بالتمييز العنصري لنا في السماع لنا بالإضافة إلى قبولها باستمرار التعتيم التام على أجزاء كبيرة من مستندات القضايا. نحن لا نستوعب لماذا يسمح القضاء الدانمركي لوزارة الدفاع بالكذب البواح رغم أكتشافه عدة مرات طيلة أل 11 عاما الماضية دأب وزارة الدفاع الدانمركية في ترديد إفتراءات دون أن يترتب على ذلك تبعات لصالح موقفنا.

يمكننا الإشارة هنا إلى رسائلنا الخطية التي وجهناها مباشرة لمحكمة الإستئناف الشرقية وللمحكمة العليا بالدانمرك والتي كان آخرها بتاريخ 11 فبراير/شباط عام 2019م و8 سبتمبر/ أيلول عام 2020م ولكن بدون نتيجة، فالتمييز مازال مستمرا ضدنا، وذلك على الرغم من لحقنا في للتحدث للقضاء ومتابعة سير الفضية أهمية كبرى في إظهار الأدلة للقضاء.
وكمحاولة أخيرة للوصول حاول محامي قضيتنا أمام المحكمة العليا بالدانمرك الأستاذ/ يانوس فيرست بتاريخ 14 أبريل/نيسان 2022م، حيث طلب من المحكمة العليا الحكم

بتطبيق التشريع الدانمركي والمعاهدات الدولية من أجل مشاركتنا في النظر النهائي لقضيتنا أمام القضاء الدانمركي.

فيما يتعلق بحكم المحكمة العليا في القضية المنتظر صدوره في النصف الثاني من شهر مايو/آيار عام 2022م، فنحن متخوفون من تداعيات تلاعبات وزارة الدفاع الدانمركية وكذا عدم إستقلالية المحكمة العليا بالدانمرك عن الدولة الدانمركية، وما قد تعنيه هذه التداعيات من خيبة أمل جزئية أو كلية من النتيجة المنتظرة. فقد كان ذلك هو الحال عند صدور حكم محكمة الإستئناف الشرقية في تاريخ 15 يونية/حزيران عام 2018م.

كنا حتى تجربتنا المريرة التي أكتسبناها من هذه القضية، على ثقة كبيرة بالديمقراطية والقضاء الدانمركي، ولكن في حال تعرضنا لخيبة أمل جديدة، فسنضطر آسفين بإختصام دولة الدانمرك للمحكمة الأوروبية لحقوق الإنسان وسنوجه مستشارنا القانوني في أوروبا في هذه الحالة برفع قضيتنا أمام المحكمة المذكورة في ستراسبورج. ونتمنى أن تؤدي المحكمة العليا في الدانمرك دورها بنجاح والحكم بأن نعامل نحن وقضيتنا بالعدل، الذي تنعت دولة الدانمرك نفسها دوما به.

Vi kan henvise til, at vi har skrevet direkte til Østre Landsret og til Højesteret, senest d. 11. februar 2019 og 8. september 2020, men uden resultat. Diskriminationerne er fortsat, selvom vores mulighed for at udtale os og følge sagen har betydning for vores bevisførelse.

Som et sidste forsøg på at kunne komme til stede, har vores advokat for Højesteret Janus Fürst d. 14. april, endnu en gang, anmodet Højesteret om at bestemme, at dansk lovgivning og internationale konventioner skal overholdes, således at vi kan deltage i vores sags endelige behandling i Danmark.

Vedrørende Højesterets dom i sagen, som forventes at fremkomme i sidste halvdel af maj måned 2022, frygter vi, at Forsvarsministeriets manipulationer og Højesterets manglende uafhængighed af statsmagten i Danmark, vil betyde et helt eller delvist skuffende resultat. Dette var tilfældet med Østre Landsrets dom af 15. juni 2018.

Indtil vores skuffende oplevelse i denne sag, troede vi godt om demokrati og retsvæsnet i Danmark, men bliver vi igen skuffet, er vi desværre nødt til at indklage Danmark for den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og vil i så fald instruere vores juridiske rådgiver i Europa om at klage til denne domstol i Strasbourg. Vi håber dog, at Højesteret vil gøre sit arbejde godt og bestemme, at vi skal behandles med den retfærdighed, som Danmark ellers hele tiden fremhæver om sig selv.

(Underskrevet af)

1- **(Underskrift)**
2- **(Underskrift)**
3- **(Underskrift)**
4- **(Underskrift)**
5-
(Underskrift)
6- **(Underskrift)**
7- **(Underskrift)**
8- **(Underskrift)**
9- **(Underskrift)**
10- **(Underskrift)**
11- **(Underskrift)**

BILAG 146
FÜRST advokatfirma

BALTAGI Law Firm
Beirut – Barour St. – Star Center
6th floor – Tel.: 03/887151

Honorable Supreme Court

I am advocate Mohammad Baltagi the owner of "Baltagi Law Firm" send my best regards to the high court and Supreme Court in Copenhagen-Denmark.

It was my honor to be chosen to attend the court sessions at the Royal Danish Embassy in Beirut as an observer and to give help if needed to the plaintiffs.

I believe also is that the Royal Danish Government is from the best countries that respect human beings and human rights.

I have attended the court sessions at the Royal Danish Embassy in Beirut, and there was many procedures occurred before entering every session, and I am sure these procedures affected the plaintiffs.

I can say that before entering every session guards everywhere and the room from where we attended the court session through skip is not comfortable, and it's not like being in a real court, and even the chairs are not comfortable to be sat on for a long period of time.

There wasn't any translators attending at the Embassy with the plaintiffs, and the translators at the court in Copenhagen didn't help enough cause they had as I remember a Kurdish accent and that is so important thing, and basic because they didn't notice the high court questions and I think most of the times they didn't know how can they answer ant tell what really happened with them.

Also technical problems occurred and this leaded to stop the sessions more than one time and waiting until its fixed, and that's affected the plaintiffs, and their expression.

The plaintiffs came from Iraq directly to Lebanon and this is so tiring, because most of them didn't have enough time to rest and sleep well, and they even stayed with no food or drink just kept on water through the long sessions because inside the Embassy they couldn't move or get out from the room, and their own mobiles kept outside.

At 30th of January 2018 plaintiff [redacted] like the others, he appeared to me before the beginning of the hearing to be uncomfortable in general about the situation.

Instantly, when he was asked about the case, he broke down crying. The hearing was stopped and then reopened, but only a few minutes hereafter, he broke down, I remember that his lawyers asked the president of the court to decide a break. It lasted about 20 minutes and then the hearing was reopened.

Shortly hereafter he broke down, and after being questioned by the president, he confirmed that he could not continue. It seemed to me that it went much too far.

During the hearing he was shaking and seemed very unhappy.

When I talked with him after the hearing he cried and complained repeatedly about the whole process.

[redacted]

Complaining about the situation that he found very unpleasant and could not understand why he was not to go to Copenhagen to appear in front of the judges that ruled on his case.

31st of January 2018
Plaintiff
[redacted]

Like the other six plaintiffs (in total I had 8), those two clients in January 2018 were told not to go to Copenhagen, but instead to come to the embassy in Beirut 1 day before the scheduled hearing. They arrived in the airport around 10PM, but were held back by the immigration control for several hours, and they arrived approximately at 2AM in the morning to the hotel so they didn't have much time to sleep well just some hours after a long trip from Iraq.

So in court session that occurred in the Embassy both of the plaintiffs couldn't express what they were passing by cause of the tiredness' and they wanted to relax and they couldn't focus of anything cause they didn't sleep and had no time to relax from airport to hotel and then to the Embassy and that's not fair.

1st of February 2018
Plaintiff

and both were insisting that they need to go to Denmark and attend the court there because they believe they will not totally express what they passed through live internet broad casting and they were asking the translator to re-ask the questions and he couldn't translate what they really mention or express what they felt at that time.

Also they were both tired and didn't have much time to relax from the trip and they attended directly and even they didn't have any break to eat or drink and that's not fair also so everything was passing quickly and they need much time to express and say what happened to them.

Conclusion:
My role was told me to be to try to comfort the plaintiffs.
I was not to represent them in court meetings but to try to give them the impression that some body would be taking care of their de facto interest whilst being inside the embassy.

My overall impression is that they were very disappointed because they were waiting all this years and felt discriminated against since it was the plan they should go to Denmark but after the hearings that took place in Copenhagen before the court in December of 2017 the court on request of the Danish Ministry of Immigration, had decided to weaken their position so that they should only travel to the embassy in Beirut, and they all gave the impression that they besides being disappointed, also felt it to be humiliating and mentally distressing that they were forced to address themselves to an embassy which is an area belonging to the Danish Government which is their opponent, they all expressed resentment to be put in that situation why they were seeking justice against the same Government.

Finally I must say that according to the standards that are also standards of court procedures and hearings here in Lebanon, what I experienced during my 4 days of attendance was very far below standards that should be expected, not least concerning torture victims that, according to International Law, should be treated not with such less carefulness than other civil individuals involved with the important judiciary process.

Beirut 9/4/2019

Attorney at Law Mohamad Bollaggi

UDSKRIFT

AF

HØJESTERETS RETSBOG

Onsdag den 4. december 2019 kl. 9.00 blev retten sat i Højesteret i offentligt retsmøde. Retsmødet blev forestået af dommerfuldmægtig René Bergfort.

Der foretoges:

Sag 134/2018

Forsvarsministeriet
(advokat Peter Biering)
mod

,

og
Inge Genefke & Bent Sørensens Antitortur Støttefond som mandatar for
(advokat Janus Fürst, beskikket for alle)

og

Sag 141/2018

Inge Genefke og Bent Sørensens Antitortur Støttefond som mandatar for

og

(advokat Janus Fürst for alle)
mod
Forsvarsministeriet
(advokat Peter Biering)

Med henblik på optagelse af bevis.

For appellanten mødte advokat Peter Biering.

For indstævnte mødte advokat Janus Fürst.

Som tolk mødte Samar Salah Reda.

Advokat Biering bemærkede, at der under omstændighederne ikke blev protesteret mod, at Samar Salah Reda fungerede som tolk i dette retsmøde, men at man forbeholdt sig at fremkomme med bemærkninger til de personer, som skal fungere som tolk ved senere retsmøder.

Advokat Fürst bemærkede, at Samar Salah Reda har oversat dele af landsrettens dom i nærværende sag.

Til afgivelse af forklaring fremstod , der blev behørigt formanet om sandhedspligten og strafansvaret.

forklarede, at han af flere grunde gerne ser, at sagen starter forfra i landsretten. Han ville gerne have forklaret om flere ting. Han havde kun ca. 1½ time til at afgive forklaring. Det tog tid med tolkning, og der blev vist også holdt pause. Det virkede halvt om halvt om tolken forstod ham. Han kommer fra den sydlige del af Irak, hvor der er en lokal dialekt. Han mener, at tolken var fra Egypten, så der var forskel på dialekten. Han ville gerne have fulgt hele sagen i landsretten. Han var til stede nogle af dage men ikke dem alle. Han ved ikke, hvorfor han ikke fik lov til at være til stede alle dage. Han havde ikke forventet, at han ikke fik lov til at overvære sagen. Han mente specielt det var vigtigt, at han og hans venner fik lov til at forklare sig. Det tager lang tid at forklare og forstå, hvad de var udsat for. Det er vigtigt for dem, at de kan forstå, hvad der foregår, så de kan have tillid til, at der er tale om en rigtig retssag. Han oplevede sagen i landsretten som et skuespil, fordi han ikke blev behandlet, som han burde være blevet behandlet, bl.a. fordi han gerne ville have overværet sagen sammen med de andre og deres advokat.

I november 2004 studerede han geografi. Han overnattede til tider i takiaen. Han havde familie i Nassriya, som ligger ca. 200 km fra Basra. Han boede i udkanten af byen i området Qalat Alsker med sin hustru og deres børn. Da han begyndte på studiet, begyndte han at komme i takiaen, fordi han er sufi. I takiaen havde de bl.a. tilbedelsesritualer. Det er vigtigt for sufier at forstå andre religioner og ikke diskriminere dem. Det gælder også andre religioner end islam. Sufier er på den måde anderledes end sunnier og shiaer. Takiaen er anderledes fra moskeer og kirker. I takiaen kan man komme og spise hele døgnet. I moskeerne er der kun mad på bestemte tidspunkter. I takiaen foregår der undervisning i religionen. Den kan betragtes som en religiøs skole.

I tiden op til november 2004 var det ikke trygt at bo i området omkring takiaen. Det var ikke sikkert nogen steder. Efter Saddam Husseins fald og militserne kom ind i Irak, påstod militserne, at sufier var terrorister og mordere og at Saudi Arabien, Israel og USA hjalp dem økonomisk. Militserne prøvede at ødelægge sufiernes ry. Han var bange for militserne, fordi de dræbte folk på gaden. De myrdede mange af de officerer, der havde deltaget i krigen mod Iran. Det var mest piloter, der blev slået ihjel, fordi de havde været imod Iran. Han var over-

bevist om, at militserne ville slå dem ihjel hvert øjeblik. Han var ikke selv pilot, men sufier blev set som havende en anderledes tankegang, fordi deres forståelse af mennesker er, at der ikke er forskel mellem sunni- og shiamuslimer og generelt mellem mennesker. Han opfattede sig som et muligt mål for militserne.

I perioden omkring november 2004 oplevede han ikke, at den irakiske hær kom alene i det område, hvor takiaen lå. De kom sammen med danske soldater. Det var helt umuligt, at den irakiske hær kom ind uden danske styrker. Han var dengang ikke bange for de danske soldater. De danske soldater kendte dem, og de kendte de danske soldater. Soldaterne vidste, at de var søde mennesker, som ikke lavede problemer. De opfattede også de danske soldater som søde mennesker.

Forevist sagens bilag O, videosekvens fra den 25. november 2004, omkring minuttal 15:03, forklarede han, at man ser hjørnet af takiaens område. Man kan bo i den højre side af bygningen, man ser omkring minuttal 19:33. Han boede i stuen ca. under anden bue fra venstre. Nogle af de andre indstævnte boede på 1. sal. Da soldaterne kom ind i takiaen, hamrede de så hårdt på dørene, at vinduerne i dørene gik i stykker. Hele området kunne høre det. Det var ved åbningen yderst til højre på 1. sal. Han husker, at han hørte
råbe og skrige fra 1. sal. Han husker ikke, om han også hørte råbe. Der kan godt have været andre i takiaen.

Spurgt til hans forklaring i landsrettens dom, side 334, forklarede han, at han den 25. november 2004 sov dybt. Der trængte danske og irakiske soldater ind i takiaen. Han er sikker på, at der var danske soldater. De danske soldater var tæt på døren til hans værelse, nogle meter derfra. Han husker, at han sprang op og åbnede døren ud til området mellem moskeen og sit værelse. Nogle af soldaterne, der bankede på porten, var danske soldater. Han vågnede på grund af den høje lyd af, at der blev banket på dørene. Man bliver meget påvirket af at blive vækket på den måde. Det påvirker ham stadig. Han var bange og chokeret. Han havde ikke forventet, at noget sådant ville ske. Da han så, at det var danske soldater, blev han endnu mere chokeret. Han prøvede at tale med de danske styrker på engelsk, for at gøre det tydeligt for dem, at de elskede dem og ikke havde nogen problemer med dem. Han husker ikke, om han talte med dem i 2-3 minutter, men han prøvede at forklare dem, at de ikke havde noget problem med

dem, og at soldaterne kendte dem. De danske soldater vidste, at de kunne lide dem. Soldaterne ville ikke acceptere det.

Det er korrekt, at han blev grebet af nogen. Han blev holdt bagfra fra den nederste del af nakken og slået i nakken omkring halsen. Han kan føle smerten den dag i dag. Han blev grebet af en dansk og en irakisk soldat og en tolk. Han blev holdt af én soldat, mens en anden soldat gav ordren til det. Han mener, at den danske soldat gav ordren. Det var ikke en dansk soldat, der greb fat i ham. Foreholdt ”medical report”, gengivet på side 198 i landsrettens dom, hvoraf fremgår ”…*while talking, two or three Danish soldiers grabbed my shoulders…*”, forklarede han, at han helt ærligt ikke husker det. Han husker, at han så, at der var danske og irakiske soldater og en tolk, men han husker ikke antallet af soldater. Han var chokeret. Han husker bare den danske soldat, der gav ordren. Det var som om han mistede forstanden, da han blev slået.

De hev ham ud fra værelset og lagde ham foran takiaen. Man kan se ham på videoen omkring minuttal 19:20 som nr. 2 fra venstre. Han blev sparket. Han husker ikke, hvor lang tid han lå på jorden. Da han kom op fra jorden, kom han over i et køretøj, en ”costa”. Han har ikke nogen erindring om, at han var andre steder end på jorden, før han blev ført over til costaen. Det var meget koldt. Han rystede. Han havde tyndt nattøj på. Han blev sparket mere end en gang. Han blev slået i nakken og på hånden, mens han lå ned. Dem, der lå ved siden af ham, blev også slået. Hamid Abdulsada Jabbar var hjerneskadet, og forstod ikke, hvad der foregik, eller hvad der blev sagt til ham. Han er som et barn uden et specielt godt sprog. Soldaterne blev ved med at sige til ham, at han skulle lægge sig ned, men han forstod det ikke. De smed ham på jorden og slog og sparkede ham mange gange.

Han hørte fornærmelser fra soldaterne. De talte om deres ære og deres kvinder. De blev beskyldt for terrorisme og den slags ting. Det kom ikke fra de danske soldater. Han tror, at der var tale om iranske militsfolk eller irakere, som havde været bosat i Iran, men som var vendt tilbage efter besættelsen. Der var kommet iranere ind i den irakiske hær. Det var kendt af alle. Han kan huske tilstedeværelsen af danske soldater, mens han lå på jorden med de andre. De danske soldater stod over deres hoveder. Han mener, at en af dem trådte på hans hånd. Der var danske soldater hele tiden i den periode, de lå på jorden. Der var også danske militære biler. Han tror, at danske soldater råbte ”fuck” og lignende, men han er ikke sikker på det. I

landsretten forklarede nogle af soldaterne om de strips, der blev sat om deres hænder. De forklarede om dem, som om de sad løst. De var bundet stramt, at det gjorde meget ondt.

Det er korrekt, at han har forklaret for landsretten, at en dansk soldat trykkede hans hænder ned i asfalten med sit fodtøj. Han har opholdt sig i Danmark i et stykke tid. Der er forskel på asfalt i Danmark og Irak. Asfalten i Danmark er blød. Asfalten foran takiaen var meget ru med små sten i. Det kan godt passe, at han i en ”medical report” har beskrevet underlaget som små sten. Det han mente var, at asfalten var meget ru. Han husker ikke, hvor lang tid han lå på asfalten. Han kan ikke sige, om det varede en halv eller en hel time.

De var ikke otte tilfangetagne i costaen, da de kørte fra takiaen, som anført i landsrettens gengivelse af hans forklaring. De var otte personer fra takiaen, men der kom flere til. Da de kørte var han selv, , , , , , , , , , og i costaen. Han vidste, at de havde været otte i takiaen. Det kunne han høre på lydene. Da de kom ind i bilen, havde bindet for hans øjne rykket sig, måske på grund af de slag, han fik. Han kunne derfor se lidt, inden det blev bundet igen. Han husker, at han så de andre sidde i costaen.

Han så, at de forsøgte at halshugge med en stor kniv. De satte kniven for struben på ham. Han ved ikke, om de simulerede, eller om de faktisk ville skære hovedet af ham. Det er , man på filmen kan se blive ført ud først. Han blev beskyldt for at være terrorist fra Al-Qaeda, fordi han havde langt hår. Han hørte ham blive truet, mens de sad i costaen. Det med kniven skete, inden de kørte. Da han sad i costaen, så han ikke nogen danske soldater. Inden de kørte, blev de slået. De råbte og skreg. De danske soldater var tæt på costaen. Han så dem ikke på det tidspunkt, men han kunne høre dem. De talte indbyrdes. Han vidste ikke, om de gav ordrer. Han kunne høre nogen, der talte et sprog, som ikke var arabisk. På den baggrund udledte han, at der var danske soldater i nærheden af costaen. De blev alle slået, mens de sad i costaen. Det var konstante slag med ukvemsord mod dem og deres kvinder, også inden de begyndte at køre. Efter hans opfattelse fik og flest tæv. Han blev selv ikke kun slået med tomme colaflasker men med egentlige slag. Han blev slået, mens de kørte mod

Al Shaiba Log Base. Han husker ikke, om han også blev sparket, mens de kørte. Han erindrer ikke nogen danske soldater i costaen. De blev alle slået med flasker, dåser, knytnæver og med lussinger. Det var under hele turen.

De ankom til Al Shaiba Log Base. Han havde hørt om basen, men han havde ikke været der. De irakiske soldater var væk. De blev modtaget af danske soldater, da de kom ud fra costaen. De irakiske styrker var ikke længere involveret. Han talte med en dansk soldat om at komme på toilettet for at tisse, men han fik ikke lov. Han vidste, at det var en dansk soldat, fordi de havde et dansk flag og navn på uniformen. Han kunne kende dem på sproget, og de vidste, at de danske soldater holdt til på den base. Han så 2-3 soldater, som ikke havde en officiel uniform på. De havde en militærgrøn T-shirt og grå bukser på. Der var mange soldater omkring ham. Han er bekendt med forklaringerne fra danske soldater om, at de ikke var der, men han er sikker på, at der var danske soldater på basen.

De blev sat i rækker på jorden. Der var en hund foran og en bagved dem. Det virkede som om, at soldaten ikke havde styr på hunden, som var meget angstprovokerende. Han husker, at soldaten kyssede hunden på munden.

Spurgt til hans forklaring i landsrettens dom, side 335, hvoraf fremgår ”*Bagved var der irakiske soldater*.”, forklarede han, at han så irakiske soldater bag dem. De blev taget til costaen af irakiske soldater. Danske soldater tog imod dem på Al Shaiba Log Base og håndterede dem, mens irakiske soldater holdt sig i baggrunden. De irakiske soldater var ikke længere indblandet, men de var der. Han husker irakiske soldater drikke te bag dem.

Han husker ikke, hvor lang tid der gik, til de blev ført til afhøring i et telt. Det kan have været mere eller mindre end en time, som han forklarede i landsretten. Han blev først ført til et telt, hvor en soldat og en tolk spurgte om hans navn. De stavede det forkert, hvilket han sagde til dem. Han husker ikke, om der var andre i teltet end soldaten og tolken. Alle blev kropsvisiteret, men det husker han ikke. Han blev ikke kropsvisiteret på en måde, som han fandt krænkende. Han er bekendt med, at andre har forklaret, at de blev visiteret på en måde, som de fandt krænkende, men det er ikke sket for ham.

Han blev derefter taget over til et andet telt. Han blev sat på gulvet, hvor der lå mønter, der mindede om danske mønter. De lå over hele gulvet. Det var gamle irakiske mønter, som ikke kunne bruges til noget. Han havde ikke bind for øjnene, da han blev ført til det andet telt. Bindet blev taget af, da de nåede frem til Al Shaiba Log Base. Han havde ikke bind for øjne-
5 ne, da de sad i rækker på jorden eller i det første telt. Hans hænder var ikke bundet, da han kom til telt nr. 2. De var blevet løsnet, da de blev taget ud af costaen.

Foreholdt hans forklaring for landsretten, side 335, hvoraf fremgår ”*I teltet var der danske soldater med rifter og sår i ansigtet, og det var tydeligt, at de havde haft en indbyrdes slås-*
10 *kamp*.”, forklarede han, at det så ud som om soldaten havde fået et hårdt slag på øjet. Han så én soldat, der havde ét stort blåt øje. Der var helt mørkt rundt om øjet. Der var flere soldater, men kun en med et blåt øje. Det var ikke rifter og sår. Han mente, at det var tegn på en slås-kamp, fordi man kunne se, at det var kommet fra et slag. Soldaten var sur og vred. Det er den soldat, han omtaler i sin medical report, gengivet på side 199 i landsrettens dom.
15

Han fik bind for øjnene. De løftede hans T-shirt bag om ryggen på ham og op over hovedet. De bandt hans hænder. Han blev ført til en bil. Da han blev kørt fra Al Shaiba Log Base til fængslet i Al-Shu’oon vidste han ikke, hvor han skulle hen. Han var bange for, om han skulle dø. Han husker ikke, om han blev slået i bilen, eller om andre blev slået. Han husker ikke tu-
20 ren. Da de nåede frem, blev de ført ud af bilen, mens de blev slået og sparket. De blev ført ind i et rum, hvor de sad på knæ med ansigtet mod væggen. Han ved ikke, om de sad på knæ i to timer, som gengivet i hans forklaring for landsretten. Han opfattede det som lang tid. Han hørte ikke på noget tidspunkt danske eller engelske soldater. Hun hørte kun soldater, som talte gebrokkent arabisk. Dialekten tilhørte mest folk fra Iran. Han udledte fra deres måde at tale
25 på, at der ikke var tale om lokale irakere.

Foreholdt hans forklaring for landsretten, side 335, hvoraf fremgår ”*Hans anmodning om at komme på toilettet blev ignoreret, og han lavede i bukserne*.”, forklarede han, at det var , der tissede i bukserne. Han har ikke skidt i bukserne, men
30 tis løb hen mod ham, så han endte med at sidde i hans tis. Han bad selv om at komme på toilettet, man han fik ikke lov.

Han blev taget til et lille rum, hvor han blev slået. Hans hænder var bundet bag om ryggen og han havde bind for øjnene. Han dukkede sig. Han blev slået på ryggen med en genstand, der føltes som jern. De blev ved med at slå på hans hoved og ryg. Han blev slået på hele kroppen, men det gjorde mest ondt at blive slået på ryggen med genstanden. Han kan stadig mærke, at han blev slået dengang. Han blev ikke løftet op fra jorden, som nogle af de andre har forklaret. Han lå på jorden.

Han blev bagefter taget til en stor sal. Der var mange andre i salen. Det var ikke et rart sted. De kom ind om natten. De sov på gulvet. Der var koldt. Der var ikke noget, de kunne ligge på. De sov med ryggen til hinanden, så de kunne holde varmen. Det var ikke tilladt at stille sig op. De første dage fik de ikke noget at drikke eller spise. Nogen blandt dem fik arrangeret, at de kunne få noget at drikke og spise. Det var meget lidt og først senere. Det var , eller der sørgede for, at de fik noget mad udefra. Han blev afhørt flere gange, men han husker ikke detaljerne.

Han så, at blev tortureret. De tog ham, torturerede ham, og kom tilbage med ham. Da de stod med ansigtet mod væggen, kunne han høre nogen blive tortureret. Han så ikke torturen af , men de kunne høre ham skrige. Da han kom tilbage, kunne han ikke tale eller bevæge sig.

Dem, der var i costaen, var også i fængslet. var der. Han kunne høre ham blive tortureret. og var der også. Han er ikke i tvivl om, at de blev udsat for tortur. Det blev alle. blev også udsat for tortur. Han så det ikke, man han hørte ham. Han kan huske, at råbte, at der var ingen gud ud over gud og Muhammed var guds profet, hver gang han blev slået. Det bruges som et vidnesbyrd, at man er bange for at dø eller at man forsøger at gøre det klart, at man er muslim. Han havde bind for øjnene, så han så det ikke, men han hørte ham råbe. Det var i fængslet i Al-Shu'oon.

Det er korrekt, at han ikke ønsker at fortælle i detaljer, hvad der skete, efter han kom ud fra fængslet i Al-Shu'oon, fordi han skal tilbage til Irak. Han blev løsladt, fordi hans far betalte en løsesum. Han blev efterfølgende opsøgt af en journalist, som optog en video af ham og de sår, han havde på ryggen.

Dem, der boede i området omkring takiaen, havde fået en anden opfattelse af dem, end de havde før. De blev set som terrorister. Nogen havde overtaget takiaen for at lave den om til en shiitisk moske. Takiaen findes i dag, fordi nogen blandede sig og sagde, at den skulle forblive med at være en takia. Men det blev til et sted, som ikke var velanset. Han kunne ikke forklare folk, at han var uskyldig, og at han ikke havde været i besiddelse af en masse våben. Han har ikke aftjent militærpligt eller båret våben. Han hader folk, der bærer våben. Man kan godt kalde ham og de andre sufier for pacifister. Det er en velkendt beskrivelse af dem.

Under sagen i landsretten talte han og i en pause med en af de irakiske soldater som talte arabisk med irakisk dialekt. Soldaten sagde, at han blev ked af det, da han hørte sandheden om situationen. Han blev ved med at undskylde og at han ikke vidste, hvad de blev udsat for, men at det var hans pligt at vidne i retten.

Han vidste ikke, at han havde mulighed for at kontakte de danske soldater for at få en undskyldning eller en økonomisk kompensation. Det havde ingen sagt til ham. Det fandt han ud af senere via nogle venner i forbindelse med, at de fik oplysninger om en retssag. Han havde mistet tiltroen til systemet. Det vigtigste for dem var, at de var i sikkerhed. Han vidste ikke, at der var regler som gjorde, at han kunne kontakte eller sagsøge danske soldater, eller at man kunne sagsøge Forsvarsministeriet i Danmark. Inden han talte med sine venner, havde han ikke talt med en advokat i Irak om at sagsøge de danske soldater. Han kendte ikke nogen advokater. Han har ikke hørt om, at man i Irak kunne gå til de irakiske myndigheder, som så ville hjælpe en med at få kompensation. De irakiske myndigheder, politi og styrker var alle under kontrol af iranske magter. Han stolede ikke på dem. Han ville derfor ikke opsøge dem.

Han flyttede fra området ved takiaen i 2005. Han har siden boet mange forskellige steder. Han har typisk boet det samme sted i højst et år. Han har set sin hustru og børn ved hjælp af billeder, han har fået tilsendt.

Han husker ikke, hvem der fortalte ham om muligheden for at sagsøge de danske myndigheder. Det var nogen af dem, han var i fængsel med. Han fik at vide, at der var anlagt en sag i Danmark. Han mener, at han hørte om muligheden for at anlægge en sag i 2011 eller 2012. Der gik mange måneder, fra han hørte om muligheden for at anlægge en sag, til han fik at

vide, at der var anlagt en sag. Det kan godt være, at han hørte om muligheden i sommeren 2012, ligesom det godt kan passe, at hans sag blev anlagt i december 2012.

Han husker ikke, om hans venner nævnte Christian Harlang, første gang han hørte om muligheden for at anlægge en retssag. Han mødte første gang Christian Harlang i 2012. Han mener, at de mødtes i Amman. Det kan godt ske, at de endte med at mødes i ingenmandsland på grænsen mellem Irak og Jordan. De skulle mødes, for at Christian Harlang kunne fortælle om baggrunden for sagen, og så de kunne fortælle deres version. På det tidspunkt kendte han ikke eller de andre fra Al-Shu'oon-gruppen. Han havde kun kontakt til sine venner. Han havde set de andre sagsøgere i fængslet, men han kendte dem ikke. Efter de kom ud fra fængslet og før han mødte Christian Harlang havde han ikke talt med de andre, bortset fra , som han mødtes med omkring 2012, og hvor han lærte ham at kende. Han var den første, han så igen fra Al-Shu'oon-gruppen. Han mødtes med ham igen i 2014. hjalp ham med at anlægge retssagen.

Spurgt til forklaring for landsretten, side 301, hvoraf fremgår "*Han koordinerede f.eks. sagsøgernes aftaler med læger og advokater i Beirut og Amman.*", forklarede han, at det er korrekt. Han er bekendt med, at har udtalt sig til britiske afviser. Foreholdt landsrettens bilag HJ, artikel i The Sun af 14. februar 2018, side 3, hvoraf fremgår *"I have many connections in my city Basra. I got help from friends, cousins, I could approach many clients through that. Word spread and they would come to me. It was all about money – people exaggerating sometimes what they see."*, forklarede han, at sufier er kendt for at tale sandt. Sådan er de opdraget. De diskuterede ikke sagen mellem sig da de var i Libanon eller Danmark, fordi det var vigtigt for dem, at de hver især fortalte, hvad de havde oplevet. Han har ikke forklaret noget til , og han ved ikke noget om ham. Han har ikke overdrevet noget. I deres vidneforklaringer har de kun hver især fortalt, hvad de har oplevet.

Foreholdt samme bilag, hvoraf fremgår *"If you have an old spot on your body from old torture, you can use it as well as evidence against MoD [Ministry of Defense]. If you get a slap in the face, you can say it was a stick or a gun. If you have been jailed for 24 hours you'll say they put you in a very bad place, I have psychiatric problems. In Iraq it's easy to get doctors' papers backing claims. Doctors for cash can give you many reports. Claims were exaggerat-*

ed to make money.", forklarede han, at det ikke er foregået som beskrevet i artiklen. Han har tiltro til sig selv og til, at han fortæller sandheden.

Spurgt til forklaring på side 304 i landsrettens dom, hvoraf fremgår bl.a. *"Citatet i artiklen i The Sun (bilag HJ, side 3) "I have many connections … through that" er retvisende for, hvordan han fandt frem til sagsøgerne i sagen for landsretten."*, forklarede han, at han ikke ved, hvad mener, og han forstår ikke, hvorfor han har sagt sådan. Spurgt til landsrettens begrundelse, side 790, 1. afsnit, forklarede han, at han ikke er blevet påvirket af . Han har ikke talt med , før han afgav forklaring for landsretten.

Det er korrekt, at han ikke har kendskab til, at han skulle have anlagt en sag mod de britiske myndigheder. Det har han ikke, men det kan være, at han vil gøre det, for han kan se på videoen, at der også var to britiske køretøjer på stedet. Det må være forkert, at hans navn står på en liste fra det britiske forsvarsministerium over folk, der har rejst krav mod dem (landsrettens bilag GC). Nogen kan have brugt hans navn, måske eller hans venner. Han bor i Nassriya og ikke Basra. Han ved ikke, hvad de har gjort eller har planer om at gøre, og han har ingen kontakt til dem. Han har ikke underskrevet eller afleveret papirer til de britiske myndigheder.

Han kender ikke en person ved navn . Han har ikke hjulpet ham med at anlægge sagen. Han kender ikke en eller , og de har ikke hjulpet ham med at anlægge sagen. Han har ingen tilknytning til disse mennesker.

Han kom til Danmark i 2018. Han overværede noget af sagen i landsretten. Han ville gerne have set sagen fra begyndelsen. Han husker ikke, hvornår han kom hertil i 2018. Det var en langstrakt proces. Han var til nogle af retsmøderne, men der var mange dage, hvor han gerne ville have været der. Det kunne han ikke, fordi han ikke have råd til at tage til retten. Han fik ikke lov til at overnatte i Sandholm. Han havde hverken penge eller et sted at være.

Militsen er fra en organisation, der hedder Badr. På videoen kan man se hans bøger og papirer. Tolken kunne se, at det var uddannelsespapirer. Tolken kunne læse og tale arabisk og engelsk. Alligevel tog tolken hans bøger. Det ville han kun gøre, hvis han arbejdede for militsen

og var imod sufier. Tolken løj for den danske hær. Det var en irakisk tolk. Man kan se tolken på videoen. De maskerer sig, fordi de er fra militserne. Dem, der i dag myrder folk i Irak, er også militser. De er maskerede og bærer våben fra myndighederne. Militsen var til stede under Operation Green Desert. Mange skal for at komme ind i politiet eller militæret have støttet et af de partier, som er støttes af Iran. Unge der vil ind i militæret eller politiet, kan ikke blive optaget, hvis de ikke tilhører et politisk parti. Det er alment kendt, at der er forbindelser mellem politiske partier, militsen og irakisk militær og politi. Det er blevet en integreret del af samfundet. De mennesker har hverken fået uddannelse eller været politibetjente eller i militæret. De er kommet fra Iran og har meldt sig ind i Badr-partiet eller Esab Ahl Al Haq.

Han er sikker på, at der var danske soldater i takiaen. Da han kom ud ad døren, kunne han se en eller flere soldater, der ikke talte engelsk. Han mener også, at han så deres flag. Han så danske soldater udenfor sit værelse men ikke i værelset. Han kan ikke have taget fejl af danske og britiske soldater. Spurgt til landsrettens begrundelse, side 794, pkt. 6.2.10.4, hvoraf fremgår ”*De danske MP'ere havde ifølge deres forklaringer … fået at vide, at de ikke måtte gå ind i målet Cyan 4 a, takiaen, der havde religiøs status …*”, forklarede han, at der var danske soldater i takiaen. Han kan kun forklare, hvad han så og oplevede.

Foreholdt landsrettens bilag O, minuttal 23:12, og billede i landsrettens støttebilagssamling, bind 2, side 87, forklarede han, at han ikke har forvekslet soldater fra IPA med danske soldater. Han mener ikke, at han så soldater i IPA-uniform i takiaen. Han kunne genkende de danske soldater på deres uniform og sprog.

Foreholdt sin forklaring for landsretten, side 336, hvoraf fremgår *”Der var tre soldater i alt, en dansk og en irakisk soldat samt en irakisk tolk. De tog ham i skuldrene og tvang ham ned, hvorefter de sparkede ham i ryggen.”*, forklarede ham, at det er korrekt, at der var to soldater og en tolk. De tog ham ikke i skulderen men i nakken omkring kraven, hvorefter han fik tvunget hovedet forover. Han blev først sparket, da han lå på jorden udenfor.

Spurgt til ”medical report”, gengivet på side 198 i landsrettens dom, hvoraf fremgår ”…*while talking, two or three Danish soldiers grabbed my shoulders and forced me to flex my knees and take a prostration position, then kicked my back and the back of my head several time … “*, forklarede han, at det ikke foregik sådan. Det, han har forklaret nu, var sådan det foregik.

Det er korrekt, at han har udtalt sig til avisen Al Manarah. Foreholdt et citat fra en artikel gengivet i landsrettens dom, side 96, hvoraf fremgår *” , en af de tilbageholdte, anfører at de danske styrker havde ”tiet, da én fra det irakiske politi forsøgte at slå mig med et sværd han havde taget fra Al-Takiyya, ja jeg fandt oven i købet at de lo!!”*, forklarede han, at det, der gengives i artiklen, ikke er korrekt. Han kan ikke genkende det, der står om et sværd.

Han har ikke før forklaret om, at nogen forsøgte at halshugge , fordi han ikke havde tid til at forklare om det. Han ved nu, at han nu må fortælle alt, fordi han skal tilbage til Irak. Han ved ikke, hvorfor ikke selv har forklaret om, at han blev truet med en kniv. Han fortæller bare, hvad han selv så. Det er korrekt, at oplysningen ikke fremgår af hans medical report. Hans hukommelse bliver bedre hver dag.

Spurgt til landsrettens bilag O, minuttal 23:12, forklarede han, at det er ham, der ligger på jorden som nr. 2 fra venstre. Han ved ikke, hvem der ligger ved siden af ham. Han var bange og svimmel. Det var mens han lå der, han blev sparket. Han kan huske sparket. Han fortæller det ikke bare, fordi han har set det på filmen.

Der var danske soldater på Al Shaiba Log Base, også i det første telt. De spurgte om hans navn. Han er sikker på, at det var danske soldater. De havde alle det danske flag på. Foreholdt et udkast til en britisk medieplan af 17. december 2004, gengivet på side 98 i landsrettens dom, hvoraf fremgår *”The prisoners were led into a tent, still blind folded they were then screened (searched and details taken) by Royal Dragoon Guards with TSU presence.”*, forklarede han, at de irakiske styrker ikke blandede sig i teltet. Bindet for øjnene og håndjernene blev fjernet, da de blev taget ud fra bilen. Han ved ikke, hvorfor de skriver, at britiske styrker gennemførte screeningen. Den blev gennemført at danske soldater. Han så dem og det danske flag. Spurgt til Andy Lyngs forklaring for landsretten, side 546, hvoraf fremgår *”Fangerne blev bevogtet af soldater, der helt sikkert ikke var danske. Ud fra uniformerne og geværerne er han ret sikker på, at det var britiske soldater.”*, forklarede han, at der måske også var britiske soldater. Der var mange soldater. Han er sikker på, at Andy Lyng tager fejl, men han ved det ikke. Måske var de med de danske soldater.

Det var danske styrker, der havde hunde. De havde danske uniformer og flag. Han er bekendt med, at John Dalby har forklaret, at danske styrker ikke have hunde, men det passer ikke.

Foreholdt sin forklaring i landsrettens dom, side 335, hvoraf fremgår ”*I teltet havde de danske soldater afleveret dem til irakerne med et ”værs'go'”*, forklarede han, at det han mente var, at danske soldater afleverede dem til de irakiske soldater, som satte dem ind i bilen, hvorefter de tog dem til Al-Shu'oon. Det var ikke soldater fra IPA, der overgav dem til irakerne. Foreholdt et udkast til en britisk medieplan af 17. december 2004, gengivet på side 98 i landsrettens dom, hvoraf fremgår ”*... IPA stayed with the prisoners and two TSU officers for the duration of the detention.*”, forklarede han, at der ikke var soldater fra IPA til stede. Soldaterne havde militæruniformer på, som ikke var i IPA's farver.

Militsen holdt til i Al-Shu'oon, hvor de blev holdt fanget. De havde ikke irakiske uniformer på. De var i civilt tøj. Han kender ikke til en ”Serious Crimes Unit”. Han så, at de tog imod penge fra dem, der blev tilbageholdt, og løslod dem. Det var bestikkelse. Han ankom til Al-Shu'oon om aftenen. De stemmer, han hørte, da de ankom, havde ikke irakisk dialekt. Det var et arabisk sprog, som typisk tales af irakere, der har været bosat i Iran, og er kommet tilbage til Irak. Det var gebrokkent. Han blev løsladt 12-13 dage efter han blev tilbageholdt. Han ved ikke, hvorfor han blev løsladt, men hans far kautionerede med 10.000 dollar. Det var ikke et stort beløb i Irak. 10.000 dollar var et normalt beløb for at blive løsladt. Det betalte andre tilfangetagne også.

Efter løsladelsen kørte hans far og en ven ham hjem. Han gik til lægen et par dage efter. Han blev undersøgt. Lægen konstaterede, at han havde en diskusprolaps i ryghvirvlen. Han husker ikke, om de talte om, at han havde angst. Han fik ikke nogen papirer eller dokumentation fra lægen. Han blev henvist til fysioterapi. Det gik han til, men han har ikke nogen papirer på det. Han fik sat nogle lyskilder på ryggen, som skulle løse op i muskelspændingerne. Det hjalp ikke. Han prøvede også at helbrede sig med træning og øvelser. Angsten begyndte fra det første slag han fik, da han lige var vågnet i takiaen.

Han udtalte sig til avisen Al Manarah lige efter han blev løsladt. Han blev opsøgt af en journalist. Han gik ud fra, at journalisten også havde talt med de andre. Han ved ikke, hvordan journalisten havde fundet frem til ham.

Han har svært ved at huske tid og datoer. Han mener, at det var engang i 2011, at det gik op for ham, at de danske styrker var ansvarlige for det, der var sket for ham. Han var i 2004 klar over, at det var danske soldater, der havde været i takiaen. Han husker ikke, hvad han fortalte journalisten fra Al Manarah. Måske har han sagt det der står, og måske har han ikke. Foreholdt citatet fra Al Manarah gengivet i landsrettens dom, side 96, hvoraf fremgår ” ... *anfører at de danske styrker havde ”tiet, da én fra det irakiske politi ...*”, forklarede han, at han dengang må have været klar over, at danske styrker deltog i det, der skete for ham. Han var klar over, hvor de danske soldater holdt til. Han henvendte sig ikke til dem, efter han blev løsladt. Han var ikke dum. Han ville ikke risikere at blive fængslet igen. Han gik heller ikke til de irakiske myndigheder. Han udtalte sig til avisen, men han kan ikke huske, hvad han sagde.

De venner, der fortalte, at han kunne rejse krav mod de danske myndigheder, var dem han kendte fra sagen. Han husker ikke præcist, hvem der sagde det. Det foregik muligvis i 2011 eller 2012. Det kan også have været i 2010. Hvis han før december 2012 havde vidst, at han kunne rejse et krav, så havde han gjort det. Men på det tidspunkt vidste han det ikke, fordi han var udsat for mange forfærdelige ting, og han havde det svært i den periode. Han vidste det muligvis først på et tidspunkt i 2011 eller 2012, men han kan ikke huske det.

Sagen udsat.

Retten hævet.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 18. februar 2020.

Kirsten Lohmann

kontorfuldmægtig

UDSKRIFT

AF

HØJESTERETS ANKE- OG KÆREMÅLSUDVALGS RETSBOG

Retsmøde den 27. april 2022 i

Sag 134/2018

(1. afdeling)

Forsvarsministeriet

(advokat Peter Biering)

mod

Inge Genefke & Bent Sørensens Antitortur Støttefond som mandatar for ,

,

og

(advokat Janus Fürst, beskikket for alle)

og

Sag 141/2018

Inge Genefke og Bent Sørensens Antitortur Støttefond som mandatar for

og

(advokat Janus Fürst, beskikket for alle)
mod
Forsvarsministeriet
(advokat Peter Biering)

Der fremlagdes brev af 9. april 2022 med bilag og brev af 19. april 2022 fra advokat Janus Fürst og brev af 11. april 2022 fra advokat Peter Biering.

Advokat Janus Fürst har på vegne af de indstævnte i sag 134/2018 og appellanterne i sag 141/2018 anmodet om tilladelse til fremlæggelse af nyt bilag (bilag 403) efter forberedelsens afslutning. Han har til støtte herfor anført navnlig, at han ikke tidligere havde tænkt på at undersøge britisk Imperial War Museum, og at dokumentet ikke tidligere har været i de indstævntes besiddelse. Forsvarsministeriet har afgivet urigtige oplysninger om, hvorvidt der under operation Green Desert medvirkede et Combat Camera Team. Forsvarsministeriet har tilstrækkelig mulighed for at varetage deres interesser. Teksten i dokumentet er klar, hvorfor der ikke er brug for at kontakte de britiske myndigheder, og Forsvarsministeriet kan passende fremlægge videooptagelser fra CYAN 1. Nægtelse af fremlæggelse af bilaget vil medføre et uforholdsmæssigt tab for de indstævnte. Bilaget er relevant ved bevisbedømmelsen af troværdigheden af indstævnte (6). Nærværende retssagers særlige omstændigheder må med henvisning til EMRK og FN's torturkonvention føre til, at bilag 403 ikke nægtes fremlagt.

Advokat Peter Biering har på vegne af Forsvarsministeriet protesteret mod, at brevet af 9. april 2022 og det nye bilag tillades fremlagt i sagerne. Han har til støtte herfor anført navnlig,

at betingelserne i retsplejelovens § 358, stk. 6, ikke er opfyldt. Det er ikke undskyldeligt, at brevet og bilaget først fremlægges nu, når parterne i over et år har kendt til tidspunktet for forberedelsens afslutning. Forsvarsministeriet har ikke inden hovedforhandlingen mulighed for at opnå en reaktion på bilaget fra de britiske myndigheder og har således ikke mulighed for at varetage sine interesser. Nægtelse af tilladelse, til at brevet og bilaget kan indgå i sagerne, vil ikke medføre et uforholdsmæssigt tab for de indstævnte, da det hele tiden har fremgået af den britiske brigades befaling (bilag CÆ), at den britiske division skulle stille med et Combat Camera Team. Der er i øvrigt tale om overflødig bevisførelse, som bør afskæres efter retsplejelovens § 341.

Højesteret (Vibeke Rønne, Henrik Waaben, Michael Rekling, Lars Hjortnæs, Jan Schans Christensen, Kurt Rasmussen og Jørgen Steen Sørensen) besluttede at imødekomme anmodningen om tilladelse til at fremlægge bilag 403. Højesteret finder, at Forsvarsministeriet henset til bilagets karakter og omfang har tilstrækkelig mulighed for at varetage sine interesser uden udsættelse af hovedforhandlingen jf. retsplejelovens § 358, stk. 6, nr. 2.

Sagerne udsat på hovedforhandling.

Retten hævet.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 27. april 2022.

Rikke Winther

kontorfuldmægtig

FÜRST ADVOKATFIRMA
Håndværkets Hus
Islands Brygge 26
2300 København S.
www.fürst.dk

Janus Fürst
Advokat (H)
CVR.nr. 26 91 10 44

Anders Fürst
Advokatfuldmægtig

Signe Kaas Neergaard
Advokatfuldmægtig

Højesteret
Prins Jørgens Gård 13
1218 København K

København, d. 19. april 2022
j.nr. 8999-2837

Vedr.: Højesteretssag nr. 134/2018 og 141/2018.

De indstævnte fastholder fremlæggelsen af bilag 403.

På baggrund af Forsvarsministeriets advokats skrivelse af d. 11. ds. suppleres det i min skrivelse af d. 9. ds. med følgende bemærkninger:

Det angives af Forsvarsministeriet for det første, at Højesterets beslutning om forberedelsens afslutning blev truffet "… præcis for at undgå den situation, som den advokat Janus Fürst nu har skabt."

At undertegnede på de indstævntes vegne har konstateret eksistensen af materiale, der udviser, at Forsvarsministeriet har afgivet urigtige oplysninger til brug for domstolsbehandlingen af nærværende sager i såvel processkrifter og notater, medfører ikke at det er undertegnede som har "skabt situationen".

"Situationen" er således "skabt" af Forsvarsministeriets urigtige oplysninger til sagen. Disse urigtige oplysninger omfatter, at der ikke medvirkede et (eller flere) britiske Combat Camera Teams under Operation Green Desert.

Det bemærkes, at Forsvarsministeriet oprindeligt - i såvel notater som blev indgivet som bilag og i processkrifter - utvetydigt meddelte, at der slet ikke blev foretaget billed-/lydoptagelser under Operation Green Desert.

Disse urigtige oplysninger omfattede endog:

> *"Forsvarskommandoen oplyste i den forbindelse, at der under operationen ikke var mulighed for at foretage foto- og videodokumentation, hvorfor der ikke var udgivet direktiver herom, jf. bilag Z, side 7."*

(Højesteret anmodes om at læse de indstævntes Processkrift 5 for ØL af d. 17. oktober 2012, s. 2-8. Heri findes en gennemgang af de urigtige oplysninger om foto- og videodokumentation, som indtil da var fremkommet fra Forsvarsministeriets side. Gennemgangen blev udfærdiget af de indstævnte i forbindelse med at videooptagelserne fra CYAN 4 - bilag 0 - var blev fundet.)

Disse urigtige oplysninger fra Forsvarsministeriets side har så efterfølgende udviklet sig til en benægtelse af, at der medvirkede Combat Camera Teams, herunder britiske Combat Camera Teams, under Operation Green Desert.

Det er i lyset af eksistensen af bilag 403 oplagt, at Forsvarsministeriet <u>enten</u> positivt har været bekendt med, at der deltog mindst 1 britisk Combat Camera Team under Operation Green Desert <u>eller</u> at Forsvarsministeriet har udvist en eklatant manglende evne til at

fremfinde oplysninger om, hvad der konkret er foregået under og/eller omkring stedfundne operationer.

Det angives af Forsvarsministeriet for det andet, at betingelserne i retsplejelovens § 358, stk. 6 ikke er opfyldt.

I relation til Forsvarsministeriets bemærkning om, at det ikke er "… undskyldeligt, at advokat Janus Fürst først fremkommer med brevet og bilaget i lørdags, når parterne i over et år har kendt til og kunnet indrette sig på Højesterets beslutning om forberedelsens afslutning…" bemærkes, at undertegnede ikke tidligere har kendt til dokumentets eksistens.

Hvorvidt dokumentet eksisterede inden da, herunder om dokumentet var offentligt tilgængeligt inden forberedelsens afslutning, har de indstævnte intet kendskab til. De indstævnte ved blot, at der nederst var angivet "© Imperial War Museum 2022", jf. bilag 403, side 3.

De indstævnte kan om forløbet op til dokumentets fremfindelse oplyse, at undertegnede d. 8. april 2022 havde set Ole Bornedals "Skyggen i mit øje", og at undertegnede for 20+ år siden har været på såvel Royal Air Force Museum og Imperial War Museum. Ligeledes har undertegnede gennem livet ved flere tilfælde været på Tøjhusmuseet i København. Hvorledes disse ting konkret førte til, at undertegnede vågnede midt om natten til/tidligt om morgenen d. 9. april 2022 med tanken om, at der i Imperial War Museums besiddelse kunne være materiale med tilknytning til britiske Combat Camera Teams kan undertegnede ikke belyse.

Men faktum er, at undertegnede d. 9. april 2022 kl. 06:20 havde fundet dokumentet, som nu er blevet fremlagt som bilag 403. Se vedlagte "screen-shot".

Efter de indstævntes opfattelse er det undskyldeligt, at bilag 403 ikke er fremkommet før. Det er det allerede fordi, dokumentet ikke tidligere har været i de indstævntes besiddelse.

Det er derimod ikke undskyldeligt, at Forsvarsministeriet ikke loyalt har fremlagt oplysningen om, at et eller flere britiske Combat Camera Teams deltog under Operation Green Desert.

At Forsvarsministeriets vidne, Villiam Krüger Klausen, må have haft faktuelt urigtige erindringer desangående fritager ikke Forsvarsministeriet for loyalt selv at oplyse, at vidnets erindringer om medvirken af britiske Combat Camera Team var forkerte.

(En juridisk betragtning, hvorom parterne er uenige. Forsvarsministeriets opfattelse af, hvad der er indeholdt i Forsvarsministeriets oplysningsforpligtelse modsvarer således ikke de indstævntes opfattelse af, hvad denne forpligtelse omfatter.)

I relation til Forsvarsministeriets bemærkning om, at Forsvarsministeriet ikke har mulighed for at varetage sine interesser bemærkes, at det af ordlyden af det konkrete dokument umisforståeligt kan udledes, at mindst et britisk Combat Camera Team har været til stede under Operation Green Desert.

Denne forståelse kan således opnås uden "… en reaktion fra de britiske myndigheder."

Det fremhæves, at der i skrivelsen af fra Forsvarsministeriets advokat af d. 11. ds. afslutningsvis refereres til "… så mange film m.v. fra de to operationsmål (CYAN 1 og CYAN 4), som sagerne drejer sig om …"

Der er imidlertid p.t. ikke fremlagt nogen filmoptagelser fra CYAN 1.

Det ville fremstå særdeles passende ifald en "evt. reaktion" fra Forsvarsministeriets side ville omfatte, at videooptagelserne fra CYAN 1 - langt om længe - blev fremlagt for Højesteret.

Forsvarsministeriet har haft rig anledning til - herunder modtaget utallige opfordringer til - at fremlægge videooptagelserne fra CYAN 1 under sagens forberedelse. Forsvarsministeriet har indtil videre valgt ikke at gøre dette. Hvis Forsvarsministeriet måtte ønske at fremlægge yderligere materiale fra de Combat Camera Teams som medvirkede under Operation Green Desert, herunder ved CYAN 1, må det være muligt at fremlægge dette materiale i god tid førend hovedforhandlingens påbegyndelse. Hvis Forsvarsministeriet evt. måtte have behov for at opnå et evt. nødvendigt britisk tilsagn førend yderligere videooptagelser fra Operation Green Desert kan fremlægges, kunne Forsvarsministeriet f.eks. straks oplyse at sådant yderligere materiale eksisterer, men at den faktiske fremlæggelse heraf afventer en britisk accept heraf. Så må Højesteret i lyset heraf vurdere, hvad der videre skal ske.

I relation til Forsvarsministeriets bemærkning om, at nægtelse af at lade bilag 403 indgå i sagerne ikke vil medføre et uforholdsmæssigt tab for de indstævnte bemærkes, at dette helt åbenbart er en forkert antagelse.

Forklaringen desangående er knyttet til Forsvarsministeriets bemærkning om, at det er uklart, hvad indholdet bilag 403 skal bruges til af de indstævnte.

Det fremhæves, at Jesper Møller Pedersens oprindelige forklaring (iht. FAUK rapporten, (E-b17-s8199, næstsidste afsnit) var, at dette "… ikke [var] en ide, som han selv havde fået, men en del af en planlægning med det formål at nedsætte truslen og/eller støtte enhedernes "after action rewiev" (evaluering af operationen).

Det fremhæves, at den for Østre Landsret skjulte ordre i den britiske brigadebefaling lyder:

> *"DANBAT are to ensure that the CCT are used to best effect" (E-b11-s5277)*

[Min understregning]

Det fremhæves, at "are" er flertal, og ikke ental ("is"), hvorfor en naturlig læsning af den britiske brigadebefaling må være, at DANBAT skal sikre at flere Combat Camera Teams bliver benyttet bedst muligt under Operation Green Desert.

Det er Forsvarsministeriet selv som har "opfundet" at f.eks. indstævnte (6)'s erindring om at have set et videokamera blive benyttet ved CYAN 1 skulle belyse, hvorvidt at indstævnte (6) er troværdig eller ej.

Fremlæggelsen af et dokument der udviser at (mindst) et britisk Combat Camera Team deltog under Operation Green Desert er således bl.a. af

relevans for Højesteret bevisbedømmelse af indstævnte (6)s troværdighed.

Forsvarsministeriet har så sent som i Forsvarsministeriets sammenfattende processkrift for Højesteret, s. 13 påberåbt at divergens mellem de indstævntes erindringer og Forsvarsministeriets vidners erindringer er udtryk for, at de indstævnte er utroværdige.

Højesteret har i andre tidligere sager (alle påberåbt af Forsvarsministeriet til støtte for Forsvarsministeriets anbrinder/påstande) tillagt troværdigheden afgørende betydningen for sagernes respektive udfald.

Allerede som følge af Forsvarsministeriets egen procestilrettelæggelse bør bilag 403 således tillades fremlagt.

Hertil kommer naturligvis, at såvel briterne som DANBAT har haft anledning til at sikre bevismateriale i muligt omfang.

Allerede ultimo november/primo december 2004 var såvel DANBAT som briterne bekendt med (som minimum) forlydenderne om krænkelser i relation til CYAN 1 og CYAN 4. Såvel briterne som DANBAT må på daværende tidspunkt have været bekendt med den faktiske benyttelse af Combat Camera Teams under Operation Green Desert. Dette forhold må påvirke Højesterets bevisbedømmelse, herunder Højesterets øvrige bevisbedømmelse, i de indstævntes favør.

Det afgørende for, om fremlæggelsen af bilag 403 bør tillades kan i den forbindelse <u>ikke</u> være, hvorvidt at bilag 403 udviser det konkrete omfang/det nærmere indhold af den dokumentation, som de(t) britiske

combat camera team(s) rent faktisk måtte have sikret under Operation Green Desert.

Det afgørende i den forbindelse må være, at bilag 403 udviser at de(t) britiske combat camera team(s) rent faktisk deltog under Operation Green Desert.

Afsluttende skal de indstævnte bemærke, at nærværende retssagers særlige omstændigheder må føre til, at de indstævnte ikke i medfør af rpl. § 358, stk. 6 m.v. afskæres fra at fremlægge bilag 403. Der henvises til EMRK og FNs Antitorturkonvention.

Adv. Biering modtager kopi af nærværende skrivelse.

Med venlig hilsen

Janus Fürst
advokat (H)
tlf. dir. 32 63 04 82
mail: janus@fuerst.dk

Nov-04 Operation BRACKEN, Shaibah HQMND(SE) 04
146a 22-Nov-04 Iraqi child is air lifted to hospital
HQMND(SE) 04 146b 19-Nov-04 10km fun run arour
Basra Air Base HQMND(SE) 04 146c 23-Nov-04 Opera
ENERGISE (enforcement of ceasefire between Iraqi tr
to permit repair of power facilities in Basrah area), Sc
Guards and Iraqi Police HQMND(SE) 04 146d 25-Nov-
Operation GREEN DESERT counter insurgency opera
by Iraqi National Guard and Iraqi police, Az Zunbry
HQMND(SE) 04 147 13-Dec-04 RAF emergency repai
drains after high rainfall leads to flooding of tempora

Tilføj en billedtekst

lørdag den 9. april 2022 kl. 06.20

IMG_4884

Skærmbillede PNG

Ingen objektivoplysninger

1 MP • 828 × 1792 • 523 kB

Peter Biering
bie@kammeradvokaten.dk
D: +45 72 30 73 42
M: +45 25 43 02 07

Højesteret
Anke- og Kæremålsudvalget
Prins Jørgens Gård 13
1218 København

Sendt pr. e-mail til: Ankeudvalg@Hoejesteret.dk

Højesterets sager 134/2018 og 141/2018 – Forsvarsministeriet mod Inge Genefke & Bent Sørensens Antitortur Støttefond som mandatar for m.fl.

I ovennævnte sag har jeg lørdag den 9. april 2022 modtaget en e-mail fra advokat Janus Fürst vedhæftet et brev til Højesteret og et nyt bilag 403.

Hermed skal jeg protestere imod, at brevet og det nye bilag indgår i sagerne. Jeg anmoder således Højesteret om at bestemme, at brevet og det nye bilag afskæres og ikke indgår i sagerne.

Begrundelsen er for det første, at Højesteret allerede ved brev af 31. marts 2021 i overensstemmelse med retsplejelovens § 356, stk. 1, bestemte, at forberedelsen afsluttes 8 uger før hovedforhandlingen, dvs. den 7. marts 2022.

Højesterets beslutning blev altså truffet for mere end et år siden og præcis for at undgå en situation, som den advokat Janus Fürst nu har skabt.

For det andet er betingelserne i retsplejelovens § 358, stk. 6, for, at Højesteret kan give tilladelse til at brevet og det nye bilag indgår i sagerne ikke opfyldt.

Det er således ikke undskyldeligt, at advokat Janus Fürst først fremkommer med brevet og bilaget i lørdags, når parterne i over et år har kendt til og kunnet indrette sig på Højesterets beslutning om forberedelsens afslutning.

Forsvarsministeriet har ikke på de 2½ uge, der er til hovedforhandlingen begynder, mulighed for at opnå en reaktion fra de britiske myndigheder på det nye bilag 403, navnlig ikke henset til helligdagene over påske. Forsvarsministeriet har derfor ikke mulighed for at varetage sine interesser.

Nægtelse af tilladelse til, at brevet og bilaget indgår i sagerne, vil ikke medføre et uforholdsmæssigt tab for de indstævnte. Det har således hele tiden fremgået af den britiske brigades befaling (bilag CÆ, ekstrakten 5271), at den britiske division skulle stille med et Combat Camera Team (*"Media Ops. Coordinate the deployment of the Div Combat Camera Team (CCT) to DANBAT from 250300CNOV04 at SLB"*).

Ligeledes har det hele tiden fremgået af den daværende chef for Operationssektionens (Villiam Krüger-Klausen) forklaring, at den koordinering, som den britiske brigade har befalet for, aldrig blev gennemført, jf. den indankede dom, side 532, og at det britiske Combat Camera Team aldrig nåede frem, jf. ekstrakten, side 7952.

For det tredje er der under alle omstændigheder tale om en overflødig bevisførelse, som bør afskæres efter retsplejelovens § 341. Det er således ganske uklart, hvad advokat Janus Fürst skal bruge det nye bilag til, jf. brevet af 9. april 2022.

Hertil kommer, at der i forvejen indgår så mange film m.v. fra de to operationsmål (CYAN 1 og CYAN 4), som sagerne drejer sig om, at der ikke er nogen grund til at tro, at brevet og det nye bilag vil være mere egnet til at oplyse sagerne, end det materiale der allerede er fremlagt. Der henvises i den forbindelse også til ovenfor anførte om den britiske brigades befaling og Villiam Krüger-Klausens forklaring for Østre Landsret og for Højesteret.

Kopi af dette brev er samtidig hermed sendt til advokat Janus Fürst.

Med venlig hilsen

Peter Biering
Partner, Advokat (H)

FÜRST ADVOKATFIRMA
Håndværkets Hus
Islands Brygge 26
2300 København S.
www.fürst.dk

Janus Fürst
Advokat (H)
CVR.nr. 26 91 10 44

Anders Fürst
Advokatfuldmægtig

Signe Kaas Neergaard
Advokatfuldmægtig

Højesteret
Prins Jørgens Gård 13
1218 København K

København, d. 9. april 2022
j.nr. 8999-2837

Vedr.: Højesteretssag nr. 134/2018 og nr. 141/2018.

Spørgsmålet om hvorvidt der under Operation Green Desert medvirkede Combat Camera Teams eller ej udgør et centralt forhold i nærværende sager for Højesteret, hvorom parterne er diametralt uenige.

Der er i Forsvarsministeriets regi udfærdiget notater etc. alt sammen gående ud på, at benyttelsen af Combat Camera Teams ikke var beordret.

En betydelig mængde af udsagn, hvori bataljonens faktiske benyttelse af Combat Camera Teams blev benægtet, f.eks. E-b13-s6440, 3. afsnit.

Ligeledes er beordringen af benyttelsen af Combat Camera Teams blevet bestridt af Forsvarsministeriet.

Herom vides det for Højesteret, at der blandt de skete udstregninger i den britiske brigade befaling, således som denne blev fremlagt af Forsvarsministeriet i Østre Landsret bl.a. var udstreget følgende:

"DANBAT are to ensure that the CCT are used to best effect" (E-b11-s5277).

For Østre Landsret forklarede vidnet Villiam Krüger Klausen (ØL-dom, s. 535, 1. afsnit):

"Som det fremgår af punkt 6, var befalingen, at der senest kl. 3 om morgenen skulle koordineres indsættelse af et kamerahold til rådighed for bataljonen. Det anførte Combat Camera Team kom imidlertid aldrig."

I Østre Landsrets præmisser fremgår (ØL-dom, s. 799 sidste afsnit - s. 800, første afsnit):

"Det bemærkes, at det ikke kan lægges til grund, at der har været et britisk combat camera team på enten Cyan 1 eller Cyan 4, jf. det ovenfor under afsnit 6.2.9.2 anførte herom og forklaringen fra Villiam Krüger-Klausen, hvorefter det anførte combat camera team aldrig kom."

Om end forberedelsen er slut for Højesteret ønsker de indstævnte af fremlægge et nyt bilag, bilag 403.

Bilaget er en liste over en række af museumsgenstande i det britiske Imperial War Museums besiddelse, som er fundet d.d.

Beskrivelsen af genstandene lyder som følger:

"Official digital photographs generated by the Joint Service Iraq Combat Camera Team covering Operation TELIC - British armed forces operations in Basra, Iraq April 2003 - December 2005."

Museumsgenstand 146d på denne liste beskrives således:

"HQMND(SE) 04 146d 25-Nov-04 Operation GREEN DESERT counter insurgency operations by Iraqi National Guard and Iraqi police, AZ Zunbry"

I henhold til Imperial War Museums liste over museumseffekter deltog der således (mindst 1) officielt Combat Camera Team under Operation Green Desert.

De indstævnte foranlediger bilag 403 overbragt til Højesteret i 9 eksemplarer, og anmoder venligst om at Højesteret tillader at bilag 403 kan indgå i sagerne.

Adv. Biering modtager kopi af nærværende skrivelse.

Med venlig hilsen

Janus Fürst
advokat (H)
tlf. dir. 32 63 04 82
mail: janus@fuerst.dk